

เชลล์มอบเงินช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย

SHELL CONTRIBUTION TOWARDS RELIEF OF FLOOD VICTIMS

เมื่อเวลา ๑๑.๓๐ น. วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๒๑ ร.ต.อ. เวลล์ม ผู้อำนวยการจัดการของบริษัทเชลล์แห่งประเทศไทยจำกัด (ขวา) พร้อมด้วยคุณประพนธ์ วัชรภักย์ ที่ปรึกษาผู้อำนวยการ และคุณสมใจ สิริสิงห์ ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์ ได้เข้าเยี่ยมชมบ้านพัก พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ นายกรัฐมนตรี ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล เพื่อมอบเช็คจำนวน ๓๐๐,๐๐๐.-บาท (สามแสนบาทถ้วน) สำหรับเป็นปัจจัยในการที่รัฐบาลจะดำเนินการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อไป

On 6th October, 1978 at 11.30 a.m., Mr. D.R. Welham, Managing Director of the Shell Company of Thailand Ltd. accompanied by Khun Praphot Vajrabhaya, AMD and Khun Somjai Sirisinha, PR Manager paid a courtesy call to H.E. General Kriangsak Chomanan, The Prime Minister, at the Prime Minister's Office, Government House to present a cheque of 300,000 baht. This amount of money is the Company's contribution to help relieve the hardship of the flood victims.

ชาวเชลล์ช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย

ด้วยความเป็นห่วงในความเดือดร้อนของเพื่อนร่วมชาติ เมื่อเวลา ๑๐.๐๐ น. ของวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๒๑ คุณเด่นพงษ์ พลละคร ผู้จัดการฝ่ายบุคคล พร้อมด้วยผู้แทน กปร. คนงานและ กปร. พนักงานได้นำเงินที่รวบรวมได้จากน้ำใจคนงานและพนักงานของบริษัทฯ จำนวน ๒๐,๐๐๐.- บาท (สองหมื่นบาทถ้วน) พร้อมด้วยสิ่งของจำเป็นหลายหีบห่อไปมอบ คุณประพนธ์ เรขะรุจิ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ เพื่อนำไปบรรเทาทุกข์ของพี่น้องผู้ประสบอุทกภัยต่อไป กุศลเจตนาทั้งนี้คงจะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนไม่มากนักน้อย สมดังเจตนาของทุกฝ่าย

SHELL EMPLOYEES CONCERN FOR FLOOD VICTIMS

Having a deep concern over the hardship of the countrymen Khun Denpong Pollakorn, Personnel Manager, and the representatives of the two Joint Advisory Committees presented the sum of Baht 20,000 contributed by staff and labour together with clothes and other necessities to Khun Prapot Rekharuji, Director General of Public Welfare Dept.

The event took place on 13th October 1978.

TRANSLATION

Sor Ror 0104/15070 Office of the Secretary
General to the Prime
Minister

16th October, 1978

ที่ สร. ๐๑๐๔/๑๕๐๗๐ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

๑๖ ตุลาคม ๒๕๒๑

เรื่อง ขอบขอบคุณ
เรียน ผู้อำนวยการจัดการบริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย
จำกัด

Subject : to Express Appreciation

To: The Managing Director: The Shell Co.
of Thailand Ltd.

ตามที่บริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด ได้
เข้าพบ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๒๑
มอบเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนบาทถ้วน)
ช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยทางภาคเหนือและภาคอีสาน
นั้น

The Prime Minister was met by The
Shell Co. of Thailand Ltd. on the 6th October,
1978 donating 300,000 Baht (Three Hundred
Thousand Only) to assist the flood victims
in the North East.

ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้รับเงินดังกล่าวไว้
แล้วด้วยความขอบคุณในกุศลเจตนาครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง
และจะได้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์โดยด่วนต่อไป ขอ
ผลแห่งกุศลกรรมที่ท่านได้บำเพ็ญไป จงสนองตอบแก่เจ้า
หน้าที่บริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด ทุกคน และ
ครอบครัวให้ประสบแต่ความสุขและเจริญด้วยจตุรพิพร
ชัย ปลอดภัยจากภัยพิบัติทั้งปวง และขอให้กิจการของ
บริษัทฯ จงเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

The Prime Minister received the said
amount with great appreciation in the charity
extended and would urgently proceed as
intended.

The Prime Minister would like to wish
all members of the Shell Co. of Thailand
Ltd. and their families to meet with happiness
and prosperity through the blessings and to
be saved from all danger.

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(พร ธนะภูมิ)

เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

He also wished the continual progress
of The Company.

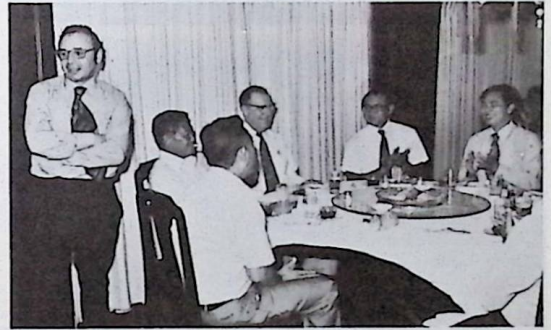
Yours truly,

กองงานนายกรัฐมนตรี

โทร. ๒๕๒๕๔๓๖

General. Porn Tanapoom

Secretary General to The Prime Minister

ลาก่อน...มร. วีซาร์ด GOODBYE...MR. VIZARD

อีกครั้งหนึ่งที่มร. เอ.อี.ซี. วีซาร์ด ผู้อำนวยการจัดการคนหนึ่งของกลุ่มรอยัลด์ทซ์/เชลล์ และผู้ประสานงานภูมิภาคออสเตรเลียเซีย พร้อมด้วยภรรยา เดินทางมาเกี่ยวกับธุรกิจในเมืองไทย ระหว่างวันที่ ๒-๔ กันยายน ๒๕๒๑ หลังจากที่เคยมาเมืองไทยหลายต่อหลายครั้งด้วยความติดตามตั้งใจเมืองไทย ในช่วงเวลา ๙ ปี ในตำแหน่งนี้ การมาครั้งนี้ นับว่าเป็นการมาในหน้าที่ครั้งสุดท้าย เพราะมร. วีซาร์ด จะต้องปลดเกษียณงานในปลายเดือนกันยายน ๒๕๒๑ บริษัทฯ จึงได้จัดให้มร. วีซาร์ดได้พบกับคณะกปร. ทั้ง ๒ คณะเหมือนเช่นที่ท่านเคยสนใจในการเดินทางมาในปีก่อนๆ โดยจัดเลี้ยงอาหารกลางวัน ที่ภัตตาคารเทียนกง มร. ดี.อาร์. เวลแฮม ผู้อำนวยการจัดการได้กล่าวและมอบของที่ระลึกเป็นเน็คไทใหม่ของเชลล์ด้วย และผู้อำนวยการจัดการและภรรยาได้จัดงานเลี้ยงให้ ณ บ้านพัก ในระหว่างการพบปะกับกปร. นั้น มร. วีซาร์ดได้กล่าวแสดงความชื่นชมต่อผลงานอันมีประสิทธิภาพของกปร. ซึ่งได้ทำงานมาอย่างได้ผลดีจนเป็นที่รู้จัก และหลายบริษัทในกลุ่มเชลล์ได้นำไปดำเนินการตาม ท่านจึงได้ขอให้ทุกคนทำหน้าที่ของตนอย่างดีที่สุด ในการทำตัวเป็นผู้ประสานงานอันดี ระหว่าง

After having been regular visitors to the Far East for about 9 years Mr. & Mrs. A.E.C. Vizard came to Bangkok again during 2-9 September 1978 to say au revoir to his friends. He said good-bye to the two JAC Committees at a luncheon organized at Tien Kong restaurant. Mr. Vizard praised the efficiency of the JAC in maintaining a good relationship between employees and the Company. A farewell cocktail reception was given at Mr. & Mrs. D.R. Welham's residence and the presentation was made by Mr. D.R. Welham, Managing Director, on behalf of all staff.

คนงาน - พนักงานกับบริษัท และท่านได้ตั้งความหวังไว้ต่อหน้ากรรมการฝ่ายจัดการว่า คณะกรรมการอันมีคุณค่านี้จะคงดำเนินต่อไปเป็นเวลานานแสนนาน

ส่วนในงานเลี้ยงที่บ้านพักผู้อำนวยการจัดการนั้น ท่ามกลางพนักงานอาวุโสและคู่ครองจำนวนมาก ผู้อำนวยการจัดการได้กล่าวสตูดี้ พร้อมกับมอบของขวัญแทนชาวเชลล์แห่งประเทศไทย หลังจากนั้น มร. และมิสซีวีซาร์ดได้กล่าวตอบด้วยความซาบซึ้งใจต่อเมืองไทย-คนไทย และชาวเชลล์แห่งประเทศไทย

FAREWELL TO MR. & MRS. A.E.C. VIZARD

We Should like to say, if not "good bye" at least "so long" to Vee who has been with Eastern Region and with Thailand for something like 9 years of a quite long and very distinguished career with Shell. Vee ended as we all know as our Regional Co-ordinator which is a very special kind of job that Shell has for really very special people.

I read a story recently which to some extent illustrates the qualities which Regional Co-ordinators need. It was a story about a very old Jew in Moscow (where Jews are having a difficult time because they're being persecuted by the Russians); and this old Jew was sitting in a Moscow square learning Hebrew, his old native language. He was reading a Hebrew grammar, and a member of the secret police, the KGB, went by and looked at him, saw this funny writing in the book and said "Old man, what are you reading?", and he said "I am studying Hebrew, I am learning Hebrew". The KGB man said

"Why do you need Hebrew?" "Because", he said "Hebrew is the language that they speak in paradise". The KGB man said, "but you old fool, you may not go to paradise, you may go to hell". The Jew said "If I go to Hell it is no problem: Russian I already speak".

Regional Co-ordinators have to move in the paradise of Shell Centre and the hell of the operating companies so at the least they have to speak two languages, and I think this is one of the great qualities that Vee has brought to his job and one of the things that has helped us in the operating companies so much while he's been at the helm. Shell is, as you all know, full of experts of every conceivable kind, maybe sometimes too many experts, but we have experts in every technical branch of our business, we have experts

Speech by

Mr. D.R. Welham

Farewell Party for Mr. & Mrs. Vizard at Shell Thailand Managing Director's residence on 8th September 1978.

in all the branches of service functions. Some time, at the end of all this expert advice, somebody has to make a decision on what is the best way to go, what is the most common sense and commercial decision, and this I think is where people like Vee really come into their role.

He had first class training in this in his early years through Bunkers and many other jobs in Shell and notably, as you know, he had some distinguished years in the LNG business when above all he set up those contracts, the early contracts which as I said needed just the right kind of decision on what was the best route to follow through the different forms of advice that were being given. These have turned out to be commercially and financially among the best deals that Shell has made, and from that experience he moved on to become our Regional Co-ordinator and there I think his sense of what is commercially sensible to do has been valuable.

He has brought to that job one other

thing that many of us are conscious of, which is a very profound sense that in the end it is people who have to implement all of these plans that we devise. Vee has, notably I think among the senior Shell people, been a very humane man, a man who is very conscious that it's people who do things in Shell companies, it's people that they have to work with in governments, it's people that we have to deal with in competitors, in societies, in whatever it may be and I think this has also been one of his great strengths.

A good Regional Co-ordinator—if it's not too patronizing for me to say how my boss should do his job—I think a Regional Co-ordinator needs one other thing, which is a wife who can be sympathetic to the problems that he is facing, sympathetic to the kind of companies and societies that he has to deal with and I am sure that Vee would be the first to recognize that Rita, who has been with us this week as well as Vee, has been a great help in this direction.

We shall miss him in Eastern region and I think, although my time has been very short in Thailand, I think Shell Thailand will miss him particularly. He has been a good friend through a number of difficult decisions that had to be taken in London and a very staunch supporter of what we have tried to do here. So we say good-bye to him with very great regret and we wish both him and Rita every possible happiness in their retirement or semi-retirement—whatever it may turn out to be. They will leave a great many fond memories here in Thailand and we hope that departing from the job may not mean departing from Thailand forever. We hope that we may see them in the future.

My remaining duty—and a very pleasant one it is—is to give them a small souvenir of Thailand and all their numerous visits to us here, and fortunately this presentation allows me to link to all of our names, the names of Bobby and Jo Reid who, just by their misfortune of Vee's illness, missed the opportunity to say good-bye here; but I can link their names because in fact this present was chosen by a committee including the Reids, I think, before I ever came to Bangkok and so I do associate the Reids' name with this. They were very sorry to miss this farewell to the Vizards, but on behalf of them and of all of you I should like to make this presentation to Vee.

Mr. Vizard's Speech

The kind words that Mr. Welham, your Managing Director has addressed to me touched me greatly and I am sure they do my wife too. We have been coming here now since early 1970. We have received the kindest receptions. We began with the Campbells and we went on through the de Ruiters and carried on to Bobby and Jo and now we are finishing with David and Beryl. During that time we have made a great many friends and this is perhaps the biggest loss that we feel at this present time while we stand here in this present assembly. I appreciate very much those kind words that David addressed to me and to Rita and we will bear them in our hearts for many years to come.

I don't like this word "expert" that he kept using. I personally go for the word "specialist". I have been an expert in my time and I know what it means. The definition of expert is: "ex" is the unknown quantity and the "spurt" is a "drip under pressure", and so I am not sure that I want to be an

expert and I am not very keen on the experts who are working in the centre. Specialist I am prepared to acknowledge.

About this rumour that I am retiring, I heard it and I couldn't make it out at all, and I went to see the Directors in London and I said to them "have you heard the rumour that I am retiring", and they said "yes, we started it. It really is true: after 35 years we have come to the end of the road". I said to them "you can't mean it, not after 35 years" and they said "yes, we do, we are very sorry, we don't want to lose you, but we think we ought to go. Put it like this: if you were a horse we'd take you outside and shoot you". But they haven't shot me yet, and I've still got one or two things to do before I finally retire.

David was kind enough to say that it might not be farewell. I do plan to get some part time job. I think I might address myself to one or more of the eastern companies in the hope that I might be able to come back perhaps in their service. If I can't come back to Thailand in their service I'll come back anyway on holiday because this is the country that I love and I think the people are charm-

ing; my wife thinks the same thing and we will both certainly come back on leave.

As to the kind things that he said about me and my small contribution to Shell Thailand during the years that I have been associating with you, I would like to emphasize one point that he made—I could never have done this without the help of my wife. It's the sort of job where you have to have two people and I had tremendous support from my wife and I am very grateful to her for it. I could never have done the job without her assistance and most notably during the last 4 or 5 years. It's been a tremendous assistance to me and I am very grateful to her.

Just to wind up, the new man who takes my job I can commend to you completely: **Kevan Gosper** who has not yet been in Bangkok, and is in London at the moment. He is an Australian. He's an Olympic Athlete or was. He was the One Mile record holder in Australia for 5 years.

I said to him that if you work in Shell you'll have to run really fast indeed, and he certainly can. But quite apart from running he is an excellent chap, he's a good businessman. He has not got only a head, he has got a heart. In this kind of job you need not only intellect, you need compassion and I am quite sure that Kevan Gosper has got both. His wife, **Gillian**, is quite charming: she is a great swimmer.

Ladies and gentlemen, this is not goodbye, this is au revoir and thank you kindly for all the sympathy and understanding and assistance that you have given to my wife and me over these years. I thank also the wives who have been so kind to my wife during the time she has been here and the special favour that they take her shopping and so on. It costs me a lot of money but they have taken her shopping and I enjoyed it. For everybody here from Shell Thailand and Shell Manufacturing in Thailand and from Billiton and from Thaisarco, may I say thank you very much indeed and God bless you all. The very best of luck and don't be very surprised if we don't come back and see you again.

คำปรายช์ของ มร. เดวิด อาร์. เวลล์ม ในงานเลี้ยงส่ง มร. และมิตชีส เอ.อี.ซี. วิชาร์ด ที่บ้านพักของผู้อำนวยการจัดการ

ถ้ามิใช่ “ลาก่อน” เราจะขอกล่าวคำว่า “ลา” แก้วผู้ซึ่งได้ร่วมงาน ในภูมิภาคตะวันออก และ ประเทศไทยมาประมาณ ๙ ปี ซึ่งนับว่าเป็นการทำงานที่ยาวนาน และดีเด่นมากทีเดียวในเซลล์ เราทราบกันแล้วว่างาน ตำแหน่งสุดท้ายของวี คือ ผู้ประสานงานภาค ซึ่งเป็นงานตำแหน่งพิเศษ ซึ่งเซลล์มีไว้สำหรับคนพิเศษอย่างแท้จริง

เมื่อเร็ว ๆ นี้ ข้าพเจ้าได้อ่านเรื่อง ๆ หนึ่ง ซึ่งก็ดูจะเป็นการ บรรยายคุณสมบัติของผู้ประสานงาน ภาคเหมือนกัน เรื่องนี้เป็นเรื่องซึ่งเกี่ยวกับชายวัยแก่ ๆ คนหนึ่งในกรุงมอสโคว์ (พวกยิวตอนนั้นลำบากมาก เพราะถูกประหัตประหารโดยพวกรัสเซีย) ชายแก่ผู้นั้นเรียนภาษา ยิบรูว์ ซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่นเก่าแก่ของยิวอยู่ที่จตุรัสกร มอสโคว์ แก่นั้นเรียนไวยากรณ์อยู่ เผอิญตำรวจลับเคจีบี ของรัสเซียเดินผ่านมาเห็นตัวหนังสือตลก ๆ เข้าก็เลยถามว่า “ลุงอ่านอะไรนะ” ลุงก็ตอบว่า “ผมกำลังเรียนภาษา ยิบรูว์” เคจีบีก็ถามอีกว่า “เรียนไปทำไมกัน” ลุงก็ตอบว่า “เรียนเพราะยิบรูว์เป็นภาษาที่พูดกันในสวรรค์นะซี” เคจีบีก็พูดว่า “โง่ไปได้อย่างไร ลุงอาจจะไม่ได้ไป สวรรค์ ลุงอาจจะลงนรกก็ได้” ยิวแก่ก็สวนกลับ มาว่า “ถ้าลุงลงนรกละก็ไม่มีปัญหาหรอก เพราะภาษา รัสเซียลุงก็พูดเป็นแล้ว”

ผู้ประสานงาน ภาคนั้น ต้องทำงาน ทั้งอยู่ในสวรรค์ ของศูนย์ สำนักงานใหญ่ เซลล์ และ ในนรกของ บริษัทผู้ ประกอบการด้วย ฉะนั้นอย่างน้อยบุคคลเหล่านี้จะต้องพูด ได้สองภาษา และข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งนี้แหละเป็นคุณสมบัติ อันหนึ่งซึ่งวันมา ใช้ในการ ทำงานและเป็นสิ่งหนึ่งที่ได้ ช่วยเรา ในบริษัทผู้ ประกอบ กิจการอย่างมาก ในขณะที่ว่ ถือทางเสีย เราทราบกันอยู่แล้วว่าเซลล์นั้นเต็มไปด้วยผู้ เชี่ยวชาญในทุกแขนง บางครั้งอาจจะมากเกินไป แต่เรา ก็มีผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคในทุกแขนงของธุรกิจ และทุก แขนงในแผนกให้บริการ หลังจากได้คำแนะนำจากผู้ เชี่ยวชาญแล้วก็ต้องมีบุคคลคนหนึ่ง ตัดสินใจว่าวิธีไหนดี

ที่สุด การตัดสินใจที่ใช้ไหวพริบและเป็นประโยชน์ใน เชิงพาณิชย์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้แหละต้องการบุคคลอย่างวีเข้า มามีบทบาทอย่างแท้จริง

ในตอนต้น ๆ วีได้รับการ อบรมอย่างดี ในด้าน นามันเรือและงานอื่น ๆ อีกหลายด้านในเซลล์ และที่เด่น มากคือ ธุรกิจด้านแก๊สธรรมชาติเหลวซึ่งทำให้ได้เซ็น สัญญามากมายเกี่ยวกับแก๊สนี้ ดังเช่นข้าพเจ้ากล่าวไว้ว่า เนื่องมาจากการตัดสินใจที่ดีที่สุดหลังจากได้รับคำแนะนำ ในรูปต่าง ๆ สัญญาเหล่านี้ได้ส่งผลดีเยี่ยมให้แก่เซลล์ทั้ง ในด้านการพาณิชย์และการคลัง จากประสบการณ์นี้วีได้ รับแต่งตั้งเป็นผู้ประสานงานภาค ไหวพริบในการพาณิชย์ ได้ให้คำแนะนำหลายแก่เซลล์ วียังนำไหวพริบที่ลึกซึ้ง เข้ามาใช้ ในการทำงานซึ่งเราหลายคนยังรู้สึกกระลึกลงอยู่ จนบัดนี้ นั่นคือ “คน” นั้นเอง ที่ เป็นผู้ ดำเนิน การ ทำ โครงการ ต่าง ๆ ที่เรากำลัง ให้ดำเนิน ไปสู่ความสำเร็จ ออกมาได้วาระสุดท้าย วียังเป็นคนที่มีเมตตากรรม และ เป็นผู้ที่สำนึกอยู่เสมอว่า “คน” นั้นเองที่เป็นผู้ที่ทำงาน ให้บริษัทเซลล์ “คน” เป็นผู้ที่ทำงานกับรัฐบาลซึ่งเรา จะต้องไปติดต่อ “คน” เป็นผู้ที่เราเกี่ยวข้องกับฐานะคู่แข่ง และในสังคม และไม่ว่าในฐานะใด ๆ ที่เขาเป็น ซึ่ง เหล่านี้เองที่ข้าพเจ้าคิดว่าคือ ความมั่นคง แข็งแกร่ง ของวี

ถ้าไม่เป็นการ วาง โตไป สอนผู้บังคับบัญชาว่า ควร จะทำตัวอย่างไร ข้าพเจ้าคิดว่าผู้ประสานงานภาคที่ดี จำเป็นต้องมีทรัพยากรผู้มีความเห็นอกเห็นใจในปัญหาต่างๆ ที่สามต้องเผชิญ และยังคงเข้า ใจกับงาน ในบริษัทและ สังคมที่สามต้องเกี่ยวข้องอยู่ด้วย ข้าพเจ้ามั่นใจว่าวีจะ ต้องเป็นคนแรกที่ยอมรับว่าริต้า ซึ่งมาอยู่กับเรากับ ตลอดสปีด้าห์นี้ ได้มีส่วนช่วยในด้านนี้อย่างมาก

แม้ว่าข้าพเจ้าจะมาอยู่ในประเทศไทย ในช่วงเวลา อันสั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเราจะขาดวีในภาคตะวันออก โดย เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยต่อไป วีก็เป็นเพื่อนที่ดีใน หลายๆ เรื่องที่ต้องการการตัดสินใจในตอนตอน และ

ยังเป็นผู้สนับสนุนที่เด่นชัดในเรื่องที่เราดำเนินการที่นี้ เราขอกล่าวลาด้วยความเสียใจอย่างสุดซึ้ง และขออวยพรให้วีและริต้ามีความสุขแม้จะเกษียณหรือไม่ก็ตาม ทั้งสองท่านจะทิ้งความทรงจำความชอบพอไว้ในเมืองไทย และเราหวังว่าการที่ต้องจากงานในหน้าที่นี้ไปคงไม่หมายความว่าต้องจากประเทศไทยไปชั่ววันจันทร์ เราหวังว่าในอนาคตเราคงพบกันอีก

หน้าที่ของข้าพเจ้า ที่ยังนำชื่นชมด้วยก็คือ การมอบของที่ระลึกเล็กน้อยเพื่อระลึกถึงประเทศไทยและการมาเยือนหลายครั้งของวี และนับเป็นโชคที่ดีในการมอบนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เอ่ยชื่อบ๊อบบี้ และ โจ รีด ซึ่งพลาดโอกาสกล่าวอำลาด้วยตนเองเนื่องจากการป่วยของวี ทั้งบ๊อบบี้และโจ มีส่วนร่วมในการเลือกของขวัญนี้ด้วย ตั้งแต่ก่อน ข้าพเจ้าเดินทางมาถึงกรุงเทพฯ ทั้งสองคนเสียใจมากที่พลาดงานเลี้ยงส่งวีและริต้า ฉะนั้นในนามของครอบครัวรีดและพนักงานทั้งหมด ข้าพเจ้าขอมอบของขวัญนี้แก่วี

คำอำลาของ มร. วีชาร์ด

ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในคำกล่าวของมร. เวลล์ลัม ผู้อำนวยการจัดการของท่านอย่างสิ้นเหลือ และเชื่อว่าภรรยาของข้าพเจ้ารู้สึกเช่นเดียวกับข้าพเจ้า เราเคยมาที่นั่นหลายครั้งตั้งแต่ปี ๒๕๑๓ เป็นต้นมา และได้รับการต้อนรับที่ดีเยี่ยม เริ่มตั้งแต่สมัยครอบครัวแคมป์เบลล์, เคอรอยเตอร์มาถึง บ๊อบบี้ และ โจ รีด และมากล่าวอำลาเอาเมื่อถึง เดวิด และ เบอริล ตลอดเวลาเหล่านั้นเรามีมิตรสหายมากมาย และสิ่งนี้เองที่นับว่าเป็นความสุขเสียอันยิ่งใหญ่ที่เราทั้งสองรู้สึกในขณะนี้ ณ ที่นี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณสำหรับคำปราศรัยของเดวิดที่ กรุณาต่อข้าพเจ้าและริต้า คำพูดเหล่านั้นจะจารึกอยู่ในหัวใจของเราทั้งสองไปอีกนาน

ข้าพเจ้าไม่ชอบคำว่า “expert” (ผู้เชี่ยวชาญ) ที่เดวิดชอบใช้บ่อยๆ โดยส่วนตัวแล้วข้าพเจ้าชอบคำว่า “specialist” เพราะข้าพเจ้าเคยเป็น “expert” มาก่อน และทราบดีว่าคำนี้หมายความว่าอย่างไร คำจำกัดความของ expert คือ ex ซึ่งหมายถึง ปริมาณที่ไม่สามารถรู้ได้ กับคำ “spurt” ซึ่งหมายถึงหยดหนึ่ง

ภายใต้ความกดดัน ฉะนั้นข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าอยากจะเป็น expert และก็ไม่ค่อยสนใจกับบรรดา “experts” ที่ทำงานอยู่ในสำนักงานใหญ่นัก ถ้า specialist ละก็ ข้าพเจ้ายอมรับ

เกี่ยวกับข่าวลือเรื่องการเกษียณอายุงานของข้าพเจ้า ได้ยินเขาพูดกันก็ไม่แน่ใจ ก็เลยเข้าไปถามท่านผู้อำนวยการทั้งหลายในลอนดอนว่า “ท่านได้ยินบ้างไหมข่าวลือว่าข้าพเจ้าจะเกษียณนะ” และท่านก็บอกว่า “ได้ยิน พวกเราเป็นคนเริ่มเอง เป็นความจริงที่ว่าหลังจากเดินทางมา ๓๕ ปี เราเดินทางมาสุดทางแล้ว” ข้าพเจ้าก็เลยบอกว่า “ท่านคงไม่หมายความว่าอย่างนั้นแน่ๆ ที่ว่าหลังจาก ๓๕ ปีนี้” แล้วคำตอบก็คือว่า “ใช่ เราเสียใจ เราไม่อยากเสียคุณไปเลย แต่ทุกคนก็ต้องไปเอาอย่างนี้ก็แล้วกัน ถ้าคุณเป็นแม่เราอาจพาคุณออกไปข้างนอก แล้วก็ยังคุณเสีย” อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าก็ยังไม่ได้ถูกยิง และยังมีอีกสองสามอย่างที่ควรทำก่อนที่จะเกษียณจริงๆ

เดวิดกรุณามากที่พูดว่างานนี้ไม่ใช่งานอำลา ข้าพเจ้าคิดว่าจะหางานทำครั้งเวลา และอาจจะสมัครงานกับบริษัททางตะวันออกซึ่งอาจจะได้รับความสำเร็จ และอาจได้กลับมาอีก แต่แม้ว่าข้าพเจ้าจะไม่มีโอกาสได้ทำงานก็อาจจะกลับมาเยี่ยมประเทศไทยอีก ในคราวพักก่อน เพราะข้าพเจ้ารักที่นี่และผู้คนที่นี่ รัก ภรรยาข้าพเจ้าก็คิดเช่นเดียวกัน เราจะต้องกลับมาพักก่อนแน่ๆ

เท่าที่ เดวิด กล่าวถึงสิ่งที่ดีเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าและงานที่ได้ทำให้แก่เซลล์แห่งประเทศไทยเล็กๆ น้อยๆ ใน

SHELL - CHULA SCHOLARSHIP PRESENTATION FOR 1978

On 27th September, 1978 at Chulalongkorn University's Conference Hall, Mr. D.R. Welham, The Shell Company of Thailand Managing Director (seated 2nd from left) presented 14 scholarships valued at Bht. 6,000.- each, totalling Bht. 84,000.- to Chulalongkorn students. The presentation ceremony was presided over by Prof. Dr. Kasem Suwanagul, the Minister of University Affairs and the Rector of the University (seated 3rd from left). The 14 scholarships were awarded to :

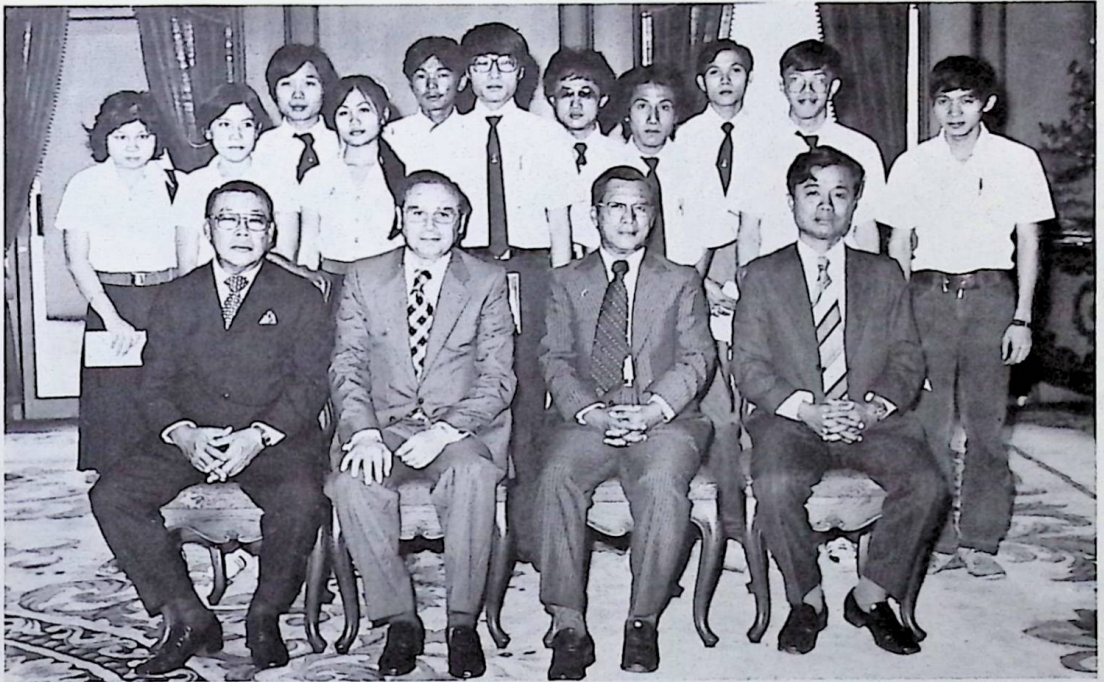
ช่วงที่ข้าพเจ้าได้ทำงานเกี่ยวข้องกับอยู่ด้วย ข้าพเจ้าขอเน้นข้อหนึ่งที่ว่าข้าพเจ้าจะทำสิ่งเหล่านั้นไม่ได้เลย ถ้าภรรยาไม่มีส่วนช่วยเหลือ เพราะงานนี้จำเป็นจะต้องมีบุคคลสองคน และภรรยาได้มีส่วนสนับสนุนข้าพเจ้าอย่างมาก ซึ่งข้าพเจ้าขอขอบคุณต่อเธอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าปราศจากการช่วยเหลือจากเธอ ในช่วง ๔ หรือ ๕ ปีนี้ งานเหล่านั้นจะสำเร็จลงด้วยดีไม่ได้เลย

คนที่จะมาแทนข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้ากล่าวสรรเสริญได้เต็มที่ เขาคือ เควน กอสเปอร์ ขณะนี้ยังอยู่ลอนดอน ยังไม่เคยมากรุงเทพฯ เป็นชาวออสเตรเลีย เป็นนักกีฬาโอลิมปิก และเป็นผู้ทำสถิติวิ่ง ๑ ไมล์ ในออสเตรเลียมาแล้วถึง ๕ ปี ข้าพเจ้าบอกเขาว่าการทำ งานกับเชลล์นั้นต้องวิ่งให้เร็วที่สุดซึ่งเขาทำได้ นอก จากวิ่งเก่งแล้วยังเป็นบุคคลที่ประเสริฐ และเป็นนักธุรกิจที่ดีคนหนึ่ง เควนไม่ได้มีแค่สมอง แต่มีหัวใจด้วย งานเช่นนี้เราไม่ได้ต้องการแต่อัจฉริยภาพบุคคล แต่เราต้องการความเมตตา ซึ่งข้าพเจ้าแน่ใจว่าเควนมีทั้งสอง อย่าง ภรรยาก็น่ารัก และเป็นนักว่ายน้ำเธอซื้อจิลเลียน

ท่านสุภาพสตรีและสุภาพบุรุษทั้งหลาย วันนี้ไม่ใช่ลา ก่อน แต่เป็นลาที่ ขอขอบคุณอย่างสูงสำหรับความเห็นอกเห็นใจ ความเข้าใจ และความช่วยเหลือที่ทุกท่านได้ให้แก่ภรรยาและข้าพเจ้าตลอดเวลาที่ผ่านมา ขอขอบ คุณ บรรดาภรรยาของท่านที่ ช่วยดูแลภรรยาของข้าพเจ้า ด้วยการช่วยเหลือและพาไปซื้อของ แม้ว่าจะต้องเสียเงินมาก แต่ข้าพเจ้าก็พอใจ ขอขอบคุณทุกท่านในบริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย บริษัทเชลล์ การผลิตแห่งประเทศไทย ทั้งจากบิลิตันและไทยชาร์โก้ และขอให้พระเจ้าคุ้มครองท่านขอให้ท่านโชคดี และก็ไม่ต้องแปลกใจที่จะได้พบเราก่อน

Name	Faculty	Year
1. Mr. Decha Lekapisit	Education	4th
2. Miss Mayuree Thongtawee	Dentistry	6th
3. Mr. Watana Suwannasang	Law	3rd
4. Miss Somporn Chongtanapit	Communication Arts	3rd
5. Mr. Aroon Swadipan	Commerce & Accountancy	4th
6. Mr. Somsak Swangnet	Medical Science	5th
7. Mr. Warapat Sawwiset	Political Science	3rd
8. Miss Aroonrat Waritswad	Pharmaceutical Science	4th
9. Mr. Somchai Permpoonchokkana	Science	3rd
10. Mr. Pichet Cheepsatyarn	Engineering	3rd
11. Mr. Teerayut Sirihayaporn	Economics	4th
12. Mr. Meesak Olanbanditkul	Architecture	5th
13. Mr. Wisit Wichasilp	Veterinary Science	6th
14. Miss Nawarat Leenabanchong	Arts	3rd

The total amount of scholarship donated this year was Bht. 84,000.- consisting of the interest of Bht. 70,500.- derived from the Endowment of Bht. 500,000.- which Shell donated on its 72nd anniversary in Thailand in 1964 and an additional contribution of Bht. 13,500.- from the Company. This was the 13th presentation of the Scholarship Fund.

การมอบทุน “เชลล์-จุฬา” ครั้งที่ ๑๓ ; ๒๕๒๑

เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๒๑ เวลา ๐๙.๐๐ น. ณ ห้องรับรองศูนย์สารนิเทศ หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศาสตราจารย์ ดร. เกษม สุวรรณกุล (นั่งที่ ๓ จากซ้าย) รัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ และอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เป็นประธานในพิธีมอบทุนการศึกษา “เชลล์-จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” ประจำปีการศึกษา ๒๕๒๑ แก่นิสิตคณะต่างๆ จำนวน ๑๔ ทุน ทุนละ ๖,๐๐๐.-บาท รวมเป็นเงิน ๘๔,๐๐๐.-บาท (แปดหมื่นสี่พันบาทถ้วน) โดย มร. ดี.อาร์. เวลล์ลัม (นั่งที่ ๒ จากซ้าย) ผู้อำนวยการจัดการบริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด ได้มอบทุนแก่นิสิตผู้เรียนดี ดังต่อไปนี้

๑. นายเดชา เลขาภิสิทธิ์ ครุศาสตร์ปีที่ ๔
๒. นางสาวมยุรี ทองทวี ทันตแพทยศาสตร์ปีที่ ๖
๓. นายวัฒนา สุวณณะสังข์ นิติศาสตร์ปีที่ ๓
๔. นางสาวสมพร จงระณะพิพัฒน์ นิเทศศาสตร์ปีที่ ๓
๕. นายอรุณ สวัสดิพันธ์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชีปีที่ ๔
๖. นายสมศักดิ์ สว่างเนตร แพทยศาสตร์ปีที่ ๕
๗. นายวราพัทธ์ สอวิเศษ รัฐศาสตร์ปีที่ ๓

๘. นางสาวอรุณรัตน์ วาริตสวัสดิ์ เกษศาตร์ปีที่ ๔
๙. นายสมชาย เพิ่มพูล โชคคณา วิทยาศาสตร์ปีที่ ๓
๑๐. นายพิเชษฐ์ ชีพสัจญาณ วิศวกรรมศาสตร์ปีที่ ๓
๑๑. นายธีรยุทธ ศิริชาพร เศรษฐศาสตร์ปีที่ ๔
๑๒. นายมีศักดิ์ โอพารบัตติกุล สถาปัตยกรรมศาสตร์ปีที่ ๕
๑๓. นายวิศิษฎ์ วิชาศิลป์ สัตวแพทยศาสตร์ปีที่ ๖
๑๔. นางสาวเนาวรัตน์ ลีนบรรจง อักษรศาสตร์ปีที่ ๓

ทุนนี้เป็นทุนนอนที่บริษัทฯ มอบให้แก่มหาวิทยาลัย เนื่องในโอกาสที่บริษัทฯ ดำเนินกิจการครบ ๗๒ ปี ในเมืองไทย เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐.-บาท (ห้าแสนบาทถ้วน) ครั้งนี้นับเป็นการมอบทุนครั้งที่ ๑๓ โดยมหาวิทยาลัยนำผลประโยชน์ที่ได้จากทุนนอนจำนวนนั้น ๗๐,๕๐๐.-บาท รวมกับเงินที่บริษัทฯ มอบเพิ่มเติมสำหรับเป็นทุนในปีนี้อีก ๑๓,๕๐๐.-บาท และนับตั้งแต่ปี ๒๕๐๘ เป็นต้นมา มีนิสิตได้รับทุนนี้รวมปีนจำนวน ๑๖๒ คน และเป็นเงิน ๔๙๔,๐๐๐.-บาท (สี่แสนเก้าหมื่นสี่พันบาทถ้วน)

ผลแข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษของเชลล์ ปี ๒๕๒๑

FINAL RESULTS OF SHELL 1978 T.V. QUIZ PROGRAMME

การแข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษของเชลล์ ทางโทรทัศน์ ซึ่งบริษัทและสถานีโทรทัศน์ช่อง ๙ ของ อ.ส.ม.ท. ได้ร่วมกันจัดขึ้นตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๑ ผลปรากฏในรอบสุดท้ายเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ศกนี้ว่า ทีมโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยชนะทีมโรงเรียน เซนต์คาเบรียลไปด้วยคะแนน ๖ ต่อ ๒ เป็นทีมชนะเลิศ ในปีนี้ ๑๓ นี้

หลังการแข่งขัน คุณสมใจ สิริสิงห์ ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์ของเชลล์ ได้มอบเงินบำรุงการศึกษาให้แก่ซิสเตอร์มณี ภักเกษม อาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย และภราดาขวัญ นรประสิทธิ์ ผู้แทนอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนเซนต์คาเบรียลเป็นจำนวนเงิน ๕,๐๐๐.- บาท และ ๒,๕๐๐.- บาทตามลำดับ ทีมนักเรียนมาแตร์เดอี ได้รับเงินรางวัล ๔,๐๐๐.- บาท ส่วนทีมนักเรียนเซนต์คาเบรียลได้รับเงินรางวัล ๒,๐๐๐.- บาท

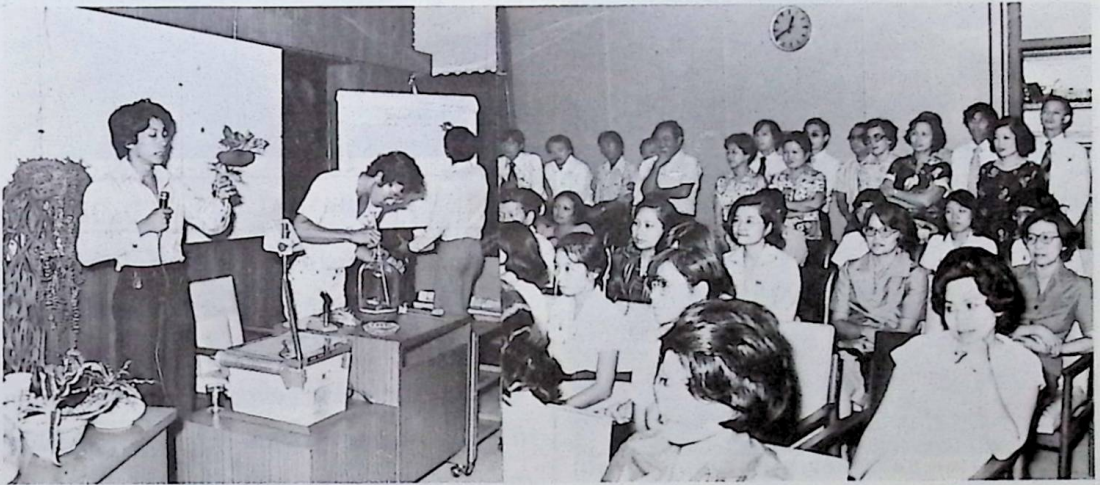
The 1978 Quiz Contest organized by The Shell Co. of Thailand Ltd. at the Thai Television Station, Channel 9, every Thursday started on 29th June and continued for 12 Thursdays ending on 14th September 1978. In the final round the two schools competing were Mater Dei and St. Gabriel during which Mater Dei won 6 : 2.

Following the competition, Khun Somjai Sirisinha, Shell Thailand Public Relations Manager presented cash prizes of Bht. 5,000.- to Sister Manee Pakasem, the principal of Mater Dei School and Bht. 2,500.- to Brother Chaiwan Pornprasit the representative of St. Gabriel School. Mater Dei Team was awarded Bht. 4,000.- cash while St. Gabriel Team received Bht. 2,000.-

ชม สวน ชวน ชน จิต

เกร็ดความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ เกี่ยวกับการปลูก
ไม้ในร่มอาคาร

โดย “น้องใหม่”

คุณคงรู้จัก คุณวิมาณ วิรุฬห์จรรย์ แห่งร้าน
“เฟิร์น” หนุ่มรูปหล่อหุ่นสันตติ ผู้มีความสามารถ
ในด้านการปลูก และจัดไม้ประดับในร่ม จนได้รับ
รางวัลชนะเลิศการจัดสวนหย่อมจากงานประกวดกล้วย
ไม้โลก ครั้งที่ ๑ นี้ที่สวนสามพราน

ผู้เขียนได้มีโอกาสพูดคุยกับคุณวิมาณ รู้สึกประ
ทับใจในอริยาไศยที่เป็นกันเองของคุณวิมาณ จนอดไม่
ได้ที่จะต้องขอขอบคุณ คุณแอนนา (เพ็ญสิริ
ยุพากมล) คนขายของช่องนนทรี ซึ่งเป็นผู้แนะนำ
ชาวเชลล์ให้ได้รู้จักกับคุณวิมาณที่มาสาธิต และให้คำ
แนะนำ เกี่ยวกับการ ปลูกไม้ ในร่ม ที่กลุ่มกิจกรรมสตรี
ของสโมสรฯ จัดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๒๑ ที่
แล้วมานี้

ปัจจุบันนี้เราหันมานิยม การปลูกประดับ ไม้ในร่ม
ซึ่ง อาจจะเป็น เพราะแรง ผลักดัน ของสภาพ แวด ล้อม
รอบ ๆ ตัวเราที่เป็นพิษนานปีการ, เนื่องมาจากความ

คุณวิมาณ วันที่มาสาธิต และคุยเรื่องการจัดสวนในบ้านให้พวก
เราชมและฟังเมื่อไม่นานมานี้

เจริญทางด้านวัตถุ และสภาพเศรษฐกิจ ปัจจุบันนี้
ทำให้มนุษย์ห่างไกลจากธรรมชาติมากขึ้นทุกวัน ด้วย
เหตุนี้จึงทำให้มนุษย์ส่วนใหญ่ พยายามดึงเอา ธรรมชาติ
กลับเข้ามาใกล้ตนเอง ดังจะเห็นได้ว่า หากภายใน

อาคารบ้านเรือนขนาดใหญ่ ปราศจากสีเขียวของต้นไม้แล้ว จะแลดูแห้งแล้งขาดความอ่อนไหวนุ่มนวล และหมดชีวิตชีวา ปัจจุบันอาคารและบ้านสมัยใหม่ นิยมเอา พันธุ์ไม้ชนิดต่างๆ มาประดับภายในอาคารเพื่อสร้างบรรยากาศภายในให้น่าดูยิ่งขึ้น เพราะความนุ่มนวลของ สีเขียวจะ ช่วยระบาย ความสดชื่น ให้แก่ผู้อยู่อาศัย การเคลื่อนไหวและการเจริญเติบโตช่วยเพิ่มชีวิตชีวาให้แก่ผู้อยู่อาศัยอยู่เสมอ ดังกุหลาบตูมที่กำลังจะบานในแจกันอันโปรดปรานได้รับแขกของเรา

ถึงแม้ว่าการตกแต่งไม้ประดับภายในอาคาร จะเป็นประโยชน์มากมายแก่เจ้าของก็ตาม แต่ก็อาจจะทำให้ความผิดหวังให้แก่ผู้เป็นเจ้าของก็ได้ หากไม่เข้าใจถึงธรรมชาติที่แท้จริงของพันธุ์ไม้นั้นๆ อย่างแท้จริง ดังอาจจะพบว่าภายในอาคารบ้านเรือนบางแห่งประดับต้นไม้ จนต้นไม้เกิดอาการชืดเซียว เหี่ยวเฉา และมีฝุ่นจับ ในที่สุดผู้อยู่อาศัยจะค่อยๆ รู้สึกว่าห้องนั้นอับเฉาไม่น่าอยู่ไปด้วย นี่คือการลืบลืบลืมเล็กๆ น้อยๆ ที่เราควรเรียนรู้ว่า แม้จะมีพันธุ์ไม้ให้เลือกปลูกหลายร้อยชนิด แต่ผู้เขียนยังไม่พบเลยว่าจะมีต้นไม้ชนิดใด สามารถทนความสดใสอยู่ในห้อง ได้นานตลอดไปโดยปราศจากแสงแดด เมื่อพิจารณาแล้วก็พอจะเห็นว่าควรมีการเปลี่ยนต้นไม้ภายในอาคาร โดยมีต้นไม้อยู่ ๒ ชุด ชุดหนึ่งใช้ประดับในห้อง ขณะที่อีกชุดหนึ่งรับแดดพักพิงอยู่ เมื่อทำได้ดังนี้ ห้องนั้นก็ดูแปลกและสดชื่นอยู่เสมอ

การดูแลรักษา

ต้นไม้ในร่ม ต้องการน้ำน้อยกว่าต้นไม้กลางแจ้ง ผู้ดูแลจึงควรให้ประมาณ ๒-๓ ครั้งต่ออาทิตย์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดของต้นไม้ และสภาพแวดล้อม การรดน้ำนั้นจะใช้วิธีหยอดน้ำ หรือยกกระถางมารดข้างนอกก็ได้ตามความสะดวก และการปลูกใส่กระถางดินเผาธรรมดา สวมทับด้วยภาชนะลายคราม หรือกระเจาด หวายก็จะทำให้แลดูน่ารัก ควรมีการพรวนดินให้ปุ๋ยทุกๆ เดือน โดยให้ขณะที่ต้นไม้ถูกนำออกพักพิง ไม่ควรใส่ปุ๋ยให้เข้มข้นนัก เพราะต้นไม้ที่ได้รับแสงสว่างน้อยจะยืดยาว แลดูไม่สวยและเน่าง่าย การให้แสงนั้นควรเริ่มให้แสงจางๆ ไล่ไปเรื่อยๆ มากขึ้นจนกระทั่งได้รับแสงพอเหมาะกับชนิดของพันธุ์ไม้นั้น และก่อนที่จะนำเข้าไปประดับในตัวอาคาร ควรมีการตกแต่งใบเสียก่อน โดยการตัดใบเหลืองออก เช็ดใบให้สะอาดเพื่อช่วยการหายใจ

พันธุ์ไม้ที่เหมาะสมแก่การตกแต่งภายใน

๑. เฟิร์นชนิดต่างๆ เช่น เฟิร์นข้าหลวง เฟิร์นใบมะขาม เฟิร์นก้างปลา เฟิร์นก้านดำชนิดต่างๆ และเฟิร์นสไปจิ
๒. พืชต่าง Seindapsus + Seindapsis เช่น พืชฝรั่ง ราชนิเทศอ่อนและหัวใจแนบ
๓. ไม้ในสกุล Ficus เช่น โพธิ์ ไทร ไทร กร่าง และยายอินเดีย

๔. หนวดปลาหมึก และหนุมนานั่งแท่น
๕. Bromeliace เช่น สับประรดประดับ และ สับประรดสีต่าง ๆ
๖. ว่านลิ้นมังกร Sansevieria มีทั้งต้นเตี้ย กลาง และสูง
๗. จันทน์ผาชนิดต่าง ๆ เช่น จันทน์ผา จันทน์แดง และวาสนา
๘. หมากผู้หมากเมีย มีทั้งใบแคบ ใบกว้าง หลาย สีด้วยกัน
๙. เล็บครุฑชนิดต่าง ๆ
๑๐. สาวน้อยประแป้ง Diffenbachia และเขียวหมื่นปี
๑๑. คล้า Calathea ชนิดมีใบหนา
๑๒. Pepperomia มีทั้งชนิดใบต่าง ปลาย เขียว
๑๓. ว่านเศรษฐีชนิดต่าง ๆ เช่น เศรษฐีเรือนนอก เศรษฐีเรือนใน เศรษฐีโช่งอ่อนและชุ่มกระถ่าย
๑๔. Begonia ดาษตะกั่วชนิดต่าง ๆ
๑๕. ว่านเสน่ห์จันทร์ เสน่ห์จันทร์แดง เสน่ห์จันทร์ขาว และเสน่ห์จันทร์เขียว
๑๖. หน้าวัวใน Anthurium บอน ต้นกระดาด แก้วหน้าม้า

ผู้เขียนหวังว่าการนำเอาเคล็ดความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ เกี่ยวกับต้นไม้ในร่มมาเล่าสู่กันฟังใน สายสัมพันธ์ ฉบับนี้นั้น คงจะให้ประโยชน์ต่อผู้อ่านได้บ้างไม่มากนักน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักพฤกษชาติสมัครเล่นคง คิดจะลงมือปลูกต้นไม้ในร่มเสียเองสัก ๒-๓ ต้นเป็นการทดลองดูก่อน ได้ผลอย่างไรแล้วกรุณากระซิบบอกกันบ้างว่าใครเป็นนัก พฤกษชาติสมัครเล่นที่มีเสน่ห์ ที่สุด และก่อนจากกันวันนี้ ขอฝาก “กลอนเก็บตก” ซึ่งใครก็ไม่รู้เขียนไว้ไพเราะน่าฟังมากว่า :

ชมสวนชวนชื่นจิต	คนช่างคิดมาดัดแปลง
แต่ก่อนอยู่กลางแจ้ง	แสวงใส่ขวดดูสดใส
แม้ใครไร้สวนศรี	ก็อาจมีส่วนหย่อมได้
เพื่อความบันเทิงใจ	ในยามว่างจากการทำงาน

ผู้เข้าอบรม, เจ้าหน้าที่ และวิทยากร

TRAINING FOR WOMAN LEADERS AT SARAPHI TRAINING CENTRE

During 28th-30th August 1978 a training course for a group of 36 woman leaders was organized at the Training Centre of Saraphi Project, Amphur Chokechai, Nakorn-rajsima Province. The leaders came from the developing districts of Amphur Karaburi and Amphur Serngsang. Nai Tasna Karanarum, the District Chief addressed the opening of the course.

การฝึกอบรมสตรีที่ศูนย์โครงการสารภี

ระหว่างวันที่ ๒๘-๓๐ สิงหาคม ๒๕๒๑ ศูนย์โครงการสารภี อ.โชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ได้จัดให้มีการอบรมผู้นำกลุ่มสตรี จากเขตพัฒนาอำเภอครบุรีและกิ่งอำเภอเสิงสาง จำนวน ๓๖ คน โดยมีนายทัศนัย ครุณรัมย์ นายอำเภอโชคชัย เป็นประธานในพิธีเปิดการฝึกอบรม

วิวทัศน์อันตระการตาของแฟรงก์เฟิร์ต

รถไฟขบวนที่เรานั่งจากเยนีวาไปแฟรงก์เฟิร์ตเข้าวันนั้นเป็นรถไฟของสเปน ออกจากต้นทางที่เมืองบาเซโลนา ทางใต้ของสเปนและจะไปสุดทางที่เมืองแอมเบอร์ริกทางเหนือของเยอรมันตะวันตก แสดงว่าฉันจะต้องผ่านถึง ๔ ประเทศ คือ สเปน ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ และเยอรมันตะวันตก ขณะที่รถไฟเริ่มเคลื่อนออกจากสถานนั้น เฮอร์ตาของผมหันกลับไปแล้ว แต่ภาพของเฮอร์ต่ายังเด่นชัดอยู่ในใจของผม ผมทั้งตัวลงนั่งริมหน้าต่าง เพ่งสายตาออกไปนอกหน้าต่าง ทั้งๆที่รู้ว่าจะไม่มีทางได้พบเฮอร์ตาอีกแล้ว แต่ก็อดไม่ได้ที่จะคิดว่าคนที่เดินอยู่ข้างทางรถไฟเป็นใคร รถไฟเริ่มแล่นเร็วขึ้น -- เร็วขึ้น -- อากาศภายในรถไฟเริ่มอุ่น แต่ใจของผมรู้สึกเย็นเยียบ เหมือนกับหมดความรู้สึกไปชั่วขณะ เฮอร์ตาจำ ตอนนั้นฉันต้องจากเธอไปจริงๆแล้วนะ แต่ฉันสัญญา -- สัญญาว่าจะหาทางกลับมาพบเธออีกให้ได้ในอนาคต

สักครู่ใหญ่ๆรถไฟก็วิ่งออกนอกเมือง เลี้ยวไปตามทะเลสาบมุงซ์ขึ้นเหนือ เนื่องจากวันนั้นเป็นวันทำงานคือวันพฤหัสบดีที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ ผู้คนจึงไม่ค่อยเดินทางมากนัก ตู้รถไฟที่เรานั่งก็มีयाแค่ ๒-๓ คน นั่งอ่านหนังสือเงียบๆ ดูเขาไม่สนใจผู้โดยสารอื่นๆเลย พอสัก ๑๐ โมงเศษๆก็มีรถเข็นขายเครื่องดื่มและอาหารว่าง เช่น น้ำขวด กาแฟ ชา และแซนด์วิช อ้อ... แล้วก็ยังมีเบียร์ด้วย ผมจึงซื้อเบียร์ทั้งไว ๒-๓ ขวดกับแซนด์วิช ส่วนคุกกี้ก็เพิ่งนึกถึงสั่งกาแฟร้อนตามเคย เบียร์ก็เย็นแซนด์วิชก็เย็นพอๆกับเบียร์ แต่เมื่อหิวขึ้นมาก็อร่อยได้เหมือนกัน จำได้ว่าแซนด์วิชวันนั้นไส้ข้างในเป็นเนื้อ แต่ผมไม่แน่ใจว่าเป็นเนื้ออะไรเพราะแผ่นสาคาลาหนาและเหนียวพอใช้ได้ ดูที่สลากเป็นภาษาสเปน จึงเข้าใจว่าคงมาจากบาเซโลนา ริมทะเลเมดิเตอร์เรเนียนโน่น ทั้งเค็ม ทั้งเย็นและเหนียว แต่ผมก็ต้องกลืนลงไปเพราะหิวหน่อยๆ หรืออาจเป็นเพราะใจมันคิดถึงเฮอร์ตามากเกินไปก็ได้ อะไรๆมันจึงดูจืดชืดไปหมด

สารคดีท่องเที่ยวยุโรป ตอนจบ

‘ออกหักกลับเมืองไทย’

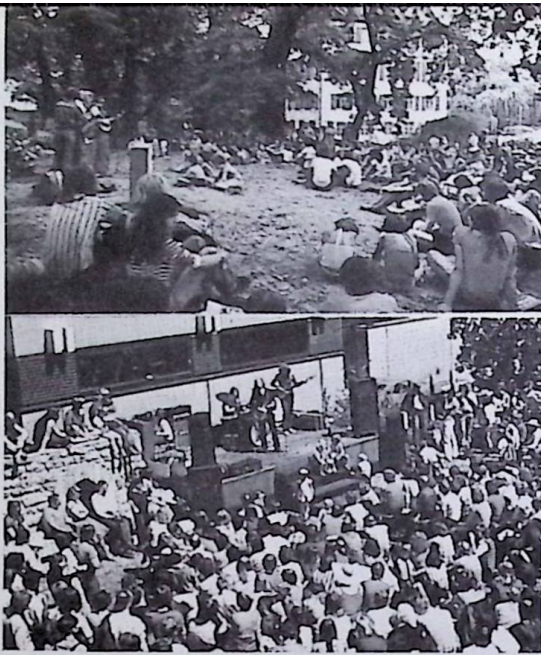
“คิดถึงเจ้าเคียวข้าวก็เป็นแบ่ง
ถ้ามันได้ยาใจมาในเรือ

เคียวปลาแห้งก็เป็นผดลุ่มหลงเหลือ
ข้าวก็บ่เกลือกจะกลืนไม่ขึ้นเค็ม”

สุนทรภู่

สัปดาห์ ๑๑ โมงเศษๆ เราก็ใกล้ชายแดนสวิสทางเหนือเข้ามาทุกที และเราจะต้องผ่านเขตแดนที่เมืองบาเซล (Basel) ซึ่งเป็นเมืองที่อยู่ตรงรอยต่อของสามประเทศพอดี คือ สวิตเซอร์แลนด์ ฝรั่งเศส และเยอรมัน ตะวันตก แต่ตัวเมือง Basel อยู่ในสวิตเซอร์แลนด์ ดังนั้นผมจึงเรียกเมืองนี้เล่นๆ ว่า “สามแยก” เพราะเป็นเมืองที่ประชาชนของ ๓ ประเทศดังกล่าวเดินทางไปมาหาสู่กันได้อย่างสบาย ถนนหนทางติดต่อกัน ทางรถไฟติดต่อกัน แม่น้ำก็ติดต่อกัน รู้สึกว่าเหมือนอยู่ในประเทศเดียวกัน เวลาเรานั่งอยู่ในรถไฟ แทบจะดูไม่ออกว่าตรงไหนเป็นสวิส ตรงไหนเป็นฝรั่งเศส และตรงไหน

เป็นเยอรมัน นอกจากจะเห็นธงชาติของแต่ละชาติปักอยู่หน้าบ้านแตกต่างกันเท่านั้น ขณะที่รถไฟจอดอยู่ในสถานี Basel เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ก็เดินตรวจตามระเบียบเริ่มตั้งแต่ตรวจคนเข้าเมือง ศุลกากร และพนักงานตรวจตัว แต่ทุกคนก็สุภาพเรียบร้อยดี รถไฟเราจอดสักประเดี๋ยวก็เคลื่อนออกจากสถานี Basel ซึ่งพื้นที่เขตสวิตเซอร์แลนด์ทันที แล้วเราก็ไปอยู่ในเขตเยอรมันตะวันตก แต่รถไฟเราวิ่งเลียบเขตฝรั่งเศสไปด้วย ซึ่งเส้นกันเขตแดนระหว่างฝรั่งเศสและเยอรมันตะวันตกก็คือ แม่น้ำไรน์ และรถไฟเราก็วิ่งเลียบฝั่งแม่น้ำไรน์ไปเรื่อยๆ จนสักพักใหญ่ๆ จึงเบนทางออกไปทางขวามือ ภูมิประเทศแถบนี้

สีสันสดใสมีชีวิตชีวาของการแสดงดนตรีไม่ว่าในสวนสาธารณะหรือในหอประชุม

เป็นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การเกษตร และการเลี้ยงสัตว์ นานๆ จะเห็นโรงงานอุตสาหกรรมสักครั้ง ผมจำได้ว่า ภูมิประเทศแถบนี้ คล้าย ๆ กับ ภูมิประเทศตอนเลย นครสวรรค์ไปตามถนนโฮเวย์ ซึ่งสวยงามดีทีเดียว รถไฟวิ่งตามท้องทุ่งขึ้นไปสักพักใหญ่ ๆ ก็ถึงเมือง Freiburg แล้ว เลี้ยวเข้ามาเฉียดชายแดนฝรั่งเศสและแม่น้ำไรน์อีก ตรงนี้รถไฟถึง Offenburg และ Baden Baden

ที่เมือง Baden Baden นี้เองเราได้ต้อนรับหนุ่มใหญ่ชาวเยอรมัน รูปร่าง สูงใหญ่ ท่าทาง เหมือนอเมริกันคนหนึ่ง และหนุ่มแก๊วชาวเยอรมันเลือดผสมฝรั่งเศส อีกคนหนึ่งเข้ามาในห้องโดยสารชั้นหนึ่งของเรา เจ้าหนุ่มแก๊วชาวเยอรมันพอเอากะเป๋าวางไว้แล้ว หมอก็เริ่มนอน และหลับไปทันที ส่วนเจ้าหนุ่มใหญ่ท่าทางขี้เล่นนั้นก็เริ่มการสนทนาอย่างเป็นมิตรกับเราเลยทีเดียว โดยการยื่น บุหรี่ให้ผมสูบก่อน หมอนี่ท่าทางภูมิฐาน และคล่อง บรรลือ ที่แรกผมก็ยังไม่วายยกคิ้วด้วยเท่าไร แต่พอหมอเริ่มคุยแล้ว เป็นคนคุยสนุกและพูดภาษาอังกฤษได้ดีด้วย ผมก็เลยเริ่มชอบหน้าแก และคุยกันได้ สองหนุ่มน้อยกว่าคนละ ๕๐ ปีนี้ทราบภายหลังว่าเป็นนักธุรกิจ มีโรงงานทอผ้าขนาดกลางอยู่โรงหนึ่งที่ Baden Baden และยังมีธุรกิจอื่นๆ ด้วย เขาบอกว่าทุกๆ ปีในราวเดือนตุลาคม หรือพฤศจิกายน เขาจะต้องมาพักผ่อนที่ประเทศแถบอาเซียโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทย และเมื่ออยู่เมืองไทย เขาจะต้องไปนอนตากแดด อาบน้ำทะเลที่พัทยา ภูเก็ต

หรือหัวหินเสมอ บางครั้งเขาก็จะไปเชียงใหม่ รู้สึกว่าเขารู้เรื่องเมืองไทยและประเทศในภูมิภาคแถบนี้ดีทีเดียว

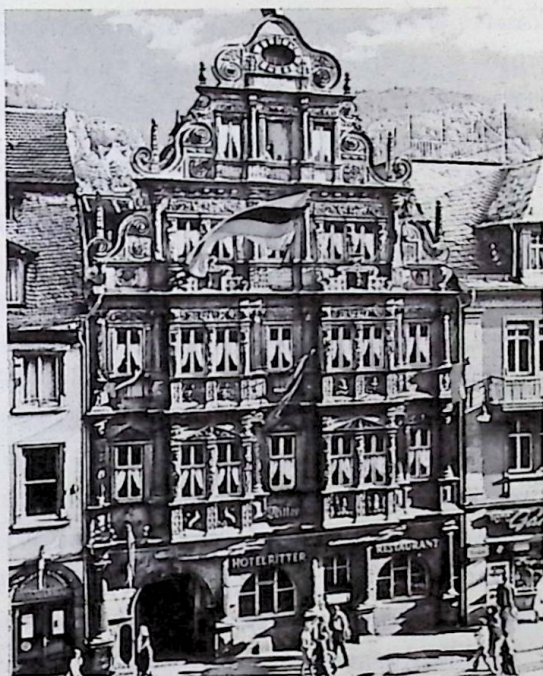
มีอยู่ตอนหนึ่งในระหว่างการสนทนาเขาพูดกับภรรยาของผมว่า หลังจากอเมริกันเริ่มอพยพออกจากประเทศไทยและภูมิภาคแถบนี้แล้ว เขาเห็นว่าประเทศไทยเราไม่ปลอดภัยเลย ขณะนี้มีแต่เพียงประเทศไทยเท่านั้นที่จะเป็นจุดทดสอบว่าอาเซียทั้งภาค จะตกไปเป็นของคอมมิวนิสต์หรือไม่ เขาบอกว่าประเทศไทยอุดมสมบูรณ์ในทางทรัพยากรธรรมชาติที่สุดในแถบนี้ ประชาชนก็แสนจะดี นุ่มนวล ละมุนละไม แต่ขาดความเป็นระเบียบวินัย ขาดความตั้งใจจริง เขาเคยได้ยินคนไทยพูดกันเสมอว่า ประเทศไทยมีองค์พระมหากษัตริย์ที่ทรงพระปรีชาสามารถ เป็นที่พึ่งของประชาชนได้อย่างดี เป็นจุดรวมทางจิตใจของคนไทย จึงเชื่อว่าประเทศไทยคงไม่ต้องกลายเป็นคอมมิวนิสต์แน่ และเขาก็เคยคำนวณคนไทยเหล่านั้นว่า กษัตริย์ของพวกเขาคนนั้นเก่งจริง แต่คนไทยเพียงแต่พูดว่ารักกษัตริย์ จงรักภักดีต่อกษัตริย์ แต่ไม่ได้ประพฤติตนให้เป็นคนไทยที่ดี ยังขี้เกียจ เห็นแก่ตัว คดโกง เอาดีเอาเปรียบกัน ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ของบ้านเมือง และไม่เชื่ออำนาจรัฐแล้ว กษัตริย์ก็คุ้มครองไม่ได้ และอาจจะต้องตกอยู่ใต้อิทธิพลของคอมมิวนิสต์ได้ในที่สุด เขายังได้เสนอแนะให้พวกเราทั้งสองรีบหาทางอพยพออกไปอยู่นอกประเทศโดยเร็วที่สุด โดยเฉพาะอเมริกาหรือออสเตรเลียซึ่งเป็นประเทศที่เขาเห็นว่าปลอดภัยที่สุดและมีอนาคตมากที่สุด

ผมฟังเขาพูดแล้วทั้งโกรธ และทั้งหมั่นขี้นฟันเจ้าโกแก้นั้นเป็นกำลัง แต่เนื่องจากเรากำลังเดินทางอยู่ในประเทศของเขา ผมนับสิบแล้วก็พูดว่า ขอขอบคุณครับ สำหรับคำแนะนำให้ผมอพยพออกไปอยู่นอกประเทศ แต่สำหรับตัวผมเองนั้นผมขอตายในแผ่นดินไทย ผมจะไม่ยอมอพยพไปจากแผ่นดินไทยเป็นอันขาด แผ่นดินไทยเป็นสิ่งที่ผมอาศัยเกิด เป็นที่ฝังรกรากของผม บ้าทุกเม็ด ปลา เนื้อ เกลือ น้ำตาลที่ผมรับประทานมาแต่เกิดก็ได้มาจากแผ่นดินไทยทั้งนั้น พระคุณของแผ่นดินไทยนั้นล้นเหลือ ดังนั้นแม้จะตายก็ขอตายในแผ่นดินไทยเถิด และผมก็ได้สาธยายต่อไปอีกว่า แม้ประเทศไทยจะกำลังอยู่ในภาวะคับขัน แต่ขณะนี้คนไทยส่วน

ใหญ่ก็ได้สำนักแล้ว ได้รู้แล้วว่าบทเรียนที่เพื่อนร่วมทวีป ได้รับในเวียดนาม, เขมร และลาวนั้น รุนแรงและน่า สะเทือนใจเพียงใด คนไทยรู้แล้วว่าการปกครองแบบ คอมมิวนิสต์ไม่เหมาะกับคนไทย และคนไทยทุกคนกำลัง พยายามทุกวิถีทาง ที่จะนำ ประเทศ ของเขา ไปให้พ้น จาก แอภของจักรวรรดินิยมคอมมิวนิสต์ และจริงๆ แล้วคน ไทยไม่ได้ต่อสู้กับคอมมิวนิสต์อย่างเดียวหรอก คนไทย ต้องต่อสู้กับคอร์รัปชัน ยาเสพติดให้โทษ ข้าราชการ กดขี่ข่มเหงราษฎร ความอดอยาก และการว่างงานด้วย ดังนั้นก็ต้องการเวลาปรับตัวเองหน่อย คงไม่นานนัก หรือเมื่อความรู้สึกเหล่านี้ซึมเข้าไปในดวงใจของคนไทย ทุกคน เราก็สามารถปกครองความเป็นไทยของเราไว้ ได้แน่ ผมยังได้แนะนำให้เขาไปด้วยว่า ถ้าคุณอยากจะให้มี ประเทศไทย เหลือไว้ ให้ ชาวโรปรวมทั้งพวกคุณ ได้มา ท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ บ้างละ ก็ขอให้พวกคุณคิด หา ทางช่วยเหลือประเทศไทยบ้าง ไม่โดยตรงก็โดยอ้อมก็ยังดี ขณะที่กำลังคุยเรื่องการเมืองอยู่อย่างเคร่งเครียด ก็พอดี เจ้าโท่แกตัวผอมผอมเดินขึ้นมา และโบบิงเบ้ง เป็นภาษาเยอรมัน ๔-๕ ประโยค ผมไม่ทราบว่าเขาพูดอะไรกัน แต่แล้ว มันก็ลืมหูลืมตาต่อไป (คงจะหนักหนาหาญคุยกันก็ได้)

ลืมเล่าให้ฟังว่าภูมิประเทศแถวเมือง Baden Baden นั้นสวยงามมาก เป็นทุ่งราบกว้าง แตกมีเนินเขาเตี้ยๆ สลับซับซ้อนกันมากมาย ดันไม้บนเขาก็มีหลายพันธุ์ เปลี่ยนกันสลับใบ และเปลี่ยนสีอยู่ทุกฤดูกาล ปราสาท ราชวัง คฤหาสน์อันเก่าแก่หรูหราตามเชิงเขา และเนิน เตี้ยๆ มีอยู่ทั่วไป คนเยอรมันบอกว่าแถบนี้มีบริษัทสร้าง ภาพยนตร์ ไปตั้งกองถ่ายทำภาพยนตร์เสมอ โดยเฉพาะ ถ้าต้องการ ฉาก ที่เกี่ยวกับเรื่อง อัศวิน หรือขุนศึก สมัย โบราณ ซึ่งผมฟังดูก็เห็นด้วย และเขายังบอกด้วยว่า บริเวณนี้ เป็น บริเวณ ที่ ได้รับความบอบช้ำจาก สงคราม โลกครั้งที่สองมาก เพราะเป็นเมืองชายแดนระหว่าง ฝรั่งเศสกับเยอรมัน แต่เนื่องจากไม่ใช่เมืองอุตสาหกรรม หนัก ความสูญเสียทางทรัพย์สินก็อาจน้อยไปบ้างเมื่อ เทียบกับเมืองใหญ่ๆ อย่าง Stuttgart, Nuremburg, Munich หรือ Berlin

พอรถไฟถึง Karlsruhe เราก็รู้แล้วว่าเรากำลัง จะเข้าใจกลางเยอรมัน และเริ่มห่างจากเขตแดนฝรั่งเศส ออกไปทุกทีๆ อุตสาหกรรมเริ่มหนาแน่นตามากขึ้น

มองไปทางไหนจะเห็นปล่องไฟระเระกะไปหมด สภาพ ของอากาศเริ่มหมกหมัว เต็มไปด้วยหมอกและควัน การ จราจรตามถนนหนทางมีมากขึ้น และหลายเมืองเราจะ เห็นจากรถติดขัด ผู้คนหนาแน่น เป็นสัญลักษณ์ของ ความเจริญทางอุตสาหกรรม จาก Karlsruhe ก็ถึง Heidelberg เมืองอุตสาหกรรมท่ารถจักรที่ใหญ่ที่สุด แห่งหนึ่งของโลก และยังเป็นแหล่งผลิตเครื่องพิมพ์ สำหรับโรงพิมพ์ต่างๆ ด้วย เมืองนี้ก็เป็นเมืองอุตสาหกรรมรุ่นโบราณทีเดียว เพราะมีโรงงานเก่าๆ บ้านเมือง เก่าๆ ให้อุ้มมากมาย จาก Heidelberg เราก็ผ่าน Mannheim (สะกดอย่างนี้จริงๆ) Darmstadt แล้วก็ถึง Frankfurt ที่จริงแล้วจาก Darmstadt ไป Frank- furt ไม่ไกลเลย รถไฟเร็วแล่นช้าลงเพราะเป็นชาน เมือง และมีรางรถไฟสวนไปมามากมาย พวกเราจึงต้อง ลุกขึ้นเตรียมตัวลง

เจ้าหน้าที่ใหญ่และหนุ่มแก่สองคนนั้น เขาบังเอิญ จะต้องจับเรือบินจาก Frankfurt มากรุงเทพฯ เย็นวัน นั้นพอดี และรู้สึกว่ามันนั่งรถไฟเสียเวลาไปหน่อย จึง ดูเขาจดหัดมากขึ้น เพราะเกรงว่าจะไม่ทันเรือบิน แต่ เราก็ได้รำลือเขาด้วยมารยาทอันดีก่อนจากกัน

รถไฟเราไปถึง Frankfurt ก็ค่าพอดี ฝนตกหนัก ด้วย บริเวณชานชาลาจึงเต็มไปด้วยผู้คนที่ลงจากรถไฟ ขบวนต่างๆ แล้วยังออกไปไหนไม่ได้เพราะฝนตก และ

กับยังเอิญอีกที่เขากำลังซ่อมและปรับปรุงซานซาลาสถานีรถไฟ จะเดินไปไหนมาไหนจึงไม่สะดวก ผู้คนก็แน่น ที่สำคัญที่สุดเรายังไม่มียูโรจะนอนสำหรับคืนนั้นผมจึงบอกคุณบ๊าเพ็ญให้รออยู่ที่จุดใดจุดหนึ่ง ผมจะไปเดินหาที่พักก่อน เธอรับคำผมอย่างดีบดึ แล้วผมก็เดินไปที่บริเวณจองห้องพักซึ่งเหมือนอยู่ในบริเวณสถานีรถไฟใหญ่ๆ ทั่วยุโรป เมื่อได้รายละเอียดพอสมควรแล้วผมก็กลับมาหาคุณบ๊าเพ็ญเพื่อจะได้ตกลงว่าจะจองที่โรงแรมไหนดี ใกล้สถานีรถไฟ หรือ ในเมือง และได้เอาเงินมาร์คจากเธอไปเสียค่าจองด้วย คุณเชื่อไหม? ผมเดินกลับไปกลับมาจากขวาไปซ้าย จากเหนือไปได้ ขึ้นข้างบนลงข้างในบริเวณซานซาลานั่นสัก ๑๐ เทียวได้รวมเวลาเกือบชั่วโมงเศษ ผมหาคุณบ๊าเพ็ญไม่เจอ ผมไปรออยู่ที่ผมสั่งให้รอ ๒-๓ ครั้งก็ไม่พบ ไปดูร้านกาแฟ บาร์ ชายเหล่านี ร้านแลกเงิน ร้านขายของที่ระลึกก็ไม่เจอ ผมเกือบจะร้องไห้เพราะเหนื่อยและ โมโห! กำลังคิดจะจับรถไฟกลับไปหาเฮร์ด้าอยู่แล้วเชียว ในที่สุดไปเจอเธอกำลังยืนคุยจ้ออยู่กับคนไทยคนหนึ่งข้างตู้โชว์สินค้า ผมกำลังจะตะโกนว่าให้เจ๊น ก็พอดีเจ้าหน้มนคนไทยยกมือไหว้เรียบร้อย ยิ้มแย้มแจ่มใสได้คำตอบว่าไม่ลง ได้ความว่าหน้มนไทยคนนี้เป็นนายทหาร มาอยู่กับกรมผสมอะไร ผมก็ไม่ทราบ มีภรรยาเป็นฟิลิปปินส์ ทำงานเป็นพยาบาลอยู่ห่างจาก Frankfurt ๔๐ ไมล์ เย็นๆ ต้องมารับภรรยา กลับจากรถไฟทุกวัน

พอผมเริ่มจะชวนให้ไปกันเถอะเหนื่อยเต็มที่แล้ว ก็พอดีคุณบ๊าเพ็ญเสนอว่าไปเดินหาโรงแรมแถวหน้าสถานีรถไฟดีกว่าเลือกได้ตามใจชอบและอาจจะถูกกว่าจองผ่าน Booking office ด้วย ผมเหนื่อยอยู่แล้วก็เลยตัดพ้อไปอย่างฉุนๆ ว่า คุณไปเดินหาเอาเถอะแล้วผมจะนั่งรออยู่ในบาร์ชายเหล่านี เธอคงพอรู้แล้วว่าผมโกรธจึงบอกว่า ตามใจ แล้วเราก็กลาพ่อนายทหารหน้มนคนนั้นไป ผมหัวกระเป๋าดำตรงไปที่ Booking Office จ่ายเงินค่าโรงแรมเรียบร้อยแล้วก็หอบกระเป๋าดำเดินตากฝน ไปยังโรงแรมซึ่งอยู่คนละฟากถนน เบี่ยงปอนไปหมด โรงแรมที่เราจองได้ชื่อยาวเป็นบ้าเลย คือ Westfalingerhof ค่าเช่าคืนละ ๗๒ มาร์คพอดีรวมทั้งค่าอาหารเช้า โรงแรมนี้อยู่ใกล้สถานีรถไฟ Frankfurt มากเป็นโรงแรมค่อนข้างโบราณ แต่ก็สะอาดดีพอใช้ ห้องน้ำกว้างขวาง เมื่อไปถึงผมก็ต้องรีบอาบน้ำอุ่นก่อนเพราะเบี่ยงฝนชื้นไปหมดเกรง

ศาลาว่าการ "Roemer" ซึ่งเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของแฟรงก์เฟิร์ต

จะเป็นหวัด (และก็เป็นจริง ๆ ด้วยหลังจากนั้น) ขณะที่ผมอาบน้ำอุ่นสบายๆ คุณบ๊าเพ็ญบอกว่าเหนื่อยเลยล้มตัวลงนอนงีบไป ผมออกจากห้องน้ำมาแต่งตัวเสร็จจะออกไปหาอะไรกิน เธอก็บอกว่าฝนกำลังตก และยังไม่ค่อยหิว ผมก็บอกว่างั้นผมไปหาอะไรกินคนเดียว งั้นคุณนอนรอในห้องก็แล้วกัน นั่นแหละคุณเธอจึงรีบลุกขึ้นอาบน้ำแต่งตัว ดูเหมือนว่าเราสองคนขัดคอกันได้ทุกวันแต่ก็ยังไม่มีใครเจ็บตัว

เราเดินลัดเลาะไปตามชายคา วังข้ามถนน ๒-๓ สาย ก็ไปเจอร้านเล็กๆ ร้านหนึ่งท่าทางโคซี้ดี ประตูร้านประดับด้วยไฟสีแดง มีกระดานเขียนเมนูอาหารเป็นภาษาเยอรมัน เราไม่มีเวลาเลือกมากเพราะฝนตกและชายคาไม่ค่อยมีจึงรีบวิ่งเข้าไปในร้าน ปรากฏว่าเป็นบาร์ชายเหล่านี และมีพวกกรรมกรขีเมา นั่งกินเหล้าอยู่สัก ๖-๗ คนได้ ลึกเข้าไปในร้าน มีโต๊ะเก่าๆ ๒-๓ ตัวตั้งให้คนนั่งรับประทานอาหาร เราจึงเดินเลยเข้าไปนั่งสั่งเกดท่าที่ดู ๒-๓ นาที ผมสั่งเบียร์มาดื่มคนละเหยือกกับคุณบ๊าเพ็ญแล้วก็ขอเมนูอาหารมาดู ปรากฏว่าเป็นภาษาเยอรมันทั้งหมด อีหนูผมทองที่เสิร์ฟ แต่งตัวเซ็กซี่ ทาปากแดง มายืนใกล้ๆ เตรียมจะจั่วว่าเราจะสั่งอะไร ผมถามเป็นภาษาอังกฤษว่า อยากกินอาหารเยอรมันที่เป็นขาหมูและกล่ำปลีต้มรสเปรี้ยวๆ นะมีไหม? อีหนูหน้าทะเล้นสายหัว ไม้รู้เรื่อง เพราะพูดอังกฤษไม่ได้ แล้วเธอก็วิ่งเข้าหลังร้านไป พอวิ่งออกมาใหม่ ก็เอาเมนูภาษาอังกฤษมาให้เราเลือก

สถาบันวัฒนธรรม Goethe House ซึ่งสร้างตรงบ้านที่
มหากวีเกอเต้เกิด มีเครื่องใช้ของเดิมแสดงให้ดูด้วย

อาหาร ผมก็เลือกไม่ถูกอีกเพราะเป็นภาษาเยอรมัน อีหนู
ก็วิ่งไปรับคำสั่งโต๊ะอื่น ผมชักจะคิดว่าแย่แล้ว คงอดกิน
แน่ แต่พอดื่มเบียร์ไป ความสดชื่นในใจเกิดขึ้น อารมณ์
ดีขึ้น ผมเลยได้ความคิดใหม่ ขอกระดาษเปล่าๆของอีหนู
มาแผ่นหนึ่ง แล้วผมก็เริ่มวาดรูปหมียืนอยู่บนจานอาหาร
แล้ววาดรูปต้นกล้วยปลี และชี้ไปที่ขาหมูและกล้วยปลี บอก
ว่าเราส่งคนละจาน อีหนูหัวเราะชอบใจแล้วก็วิ่งเข้าครัว
ไป เราสั่งเบียร์มาอีกคนละเหยือก ก็พอดีอีหนูยกจาน
อาหารออกมา แต่แทนที่จะเป็นขาหมูที่เราอยากกิน
ได้สักรอกหมู และแฮม ผสมกับกล้วยปลีต้ม และขนมปังอีก
กลายเป็น ๑ จาน เราผิดหวังนิดหน่อย แต่เมื่อมันหัว
เราะก็กินได้เหมือนกัน อาหารและเครื่องดื่มมันตกคน
ละ ๒๐๐ กว่าบาท ก็ไม่แพงนักเมื่อเทียบกับค่าครองชีพ
ที่นั่น

เสร็จจากอาหารเย็นก็ราวๆ ๓ ทุ่มเศษ เราเห็นว่า
ฝนซาแล้วจึงเดินเล่น ไปตาม ถนนสาย ใหม่หน้าสถานีรถ
ไฟแฟรงค์เฟิร์ต ผมจำชื่อถนนไม่ได้ทั้งๆ ที่เคยไปเดิน
มา ๒-๓ ครั้งแล้ว ผมก็พาคุณบำเพ็ญเดินดูร้านไฟเขียว
ซึ่งเป็นเหมือนห้องโสตถี แต่เปิดเพียงน้อย ดูโรงหนัง
ที่ฉายหนังไป ดูร้านขายหนังสือเชกซ์ ซึ่งมีวัตถุลามก
ทุกอย่างจำหน่ายอย่างเปิดเผย เราเลยไปยังซอยหนึ่ง
ค่อนข้างมืดเพื่อจะลัดกลับมายัง โรงแรม ไปเจอสาวไทย
๒ คนยืนลับๆ ล่อๆ อยู่ข้างถนนแต่งตัวดี พอเห็นเรา
และรู้ว่าเป็นคนไทยเธอทั้งสองหลบวูบเข้าไปในตึกทันที

ผมมองตามเข้าไปปรากฏว่าเป็นสถานอาบอบนวด ผม
ตามเข้าไปดูมีการโฆษณาคุณภาพหมอนวดไทยด้วย แต่
สองสาวนั้นหลบหายไปแล้ว คุณบำเพ็ญเองก็อยากรู้ว่า
เขาไปทำมาหากินอย่างไร แต่พอผมเสนอตัวขอเข้าไป
นวดและจะสัมภาษณ์มาเล่าให้ฟัง เธอก็เลิกล้มความคิด
และจูงแขนผมกลับโรงแรมแต่โดยดี

เช้าวันรุ่งขึ้น ๔ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ เราเก็บข้าว
ของลงกระเป่าเรียบร้อยลงไปในอาหารเช้าที่ชั้นล่าง แล้ว
ออกไปเดินเล่นแถวรอบสถานีรถไฟอากาศดี มีแดดอ่อนๆ
ทำให้อบอุ่นน่าเดิน แต่เราก็มองไปไม่ได้ไม่ไกลนัก เพราะจะ
ต้องเตรียมตัวกลับกรุงเทพฯ โดยการบินไทยเพื่อประหยัด
ค่ารถแท็กซี่ไปสนามบิน ผมก็เสนอให้เดินทางโดยรถไฟ
จากสถานีแฟรงค์เฟิร์ตไปยังสนามบิน ซึ่งคุณบำเพ็ญก็
เห็นด้วย ผมจึงไปสอบถามหาวิธีเดินทางจากเจ้าหน้าที่
รถไฟแล้วก็กลับมา โรงแรมเก็บข้าวของ จ่ายเงินแล้ว
หอบหิ้วกระเป่าเดินข้าม ฟากมาที่สถานีรถไฟ ขณะนั้น
เป็นเวลา ๑๑ โมงเช้า ตามตัวเรือบินบอกว่าเครื่องไทย
อินเตอร์ เนชั่นแนล จะออกจากแฟรงค์เฟิร์ตบ่าย โมงครึ่ง
เราก็มองไปถึงก่อนสัก ๒ ชั่วโมงเพื่อจะได้ชมสนามบินและ
ซื้อของเล็กๆ น้อยๆ กลับบ้าน ผมซื้อตั๋วรถไฟเสร็จเดิน
เข้าไปชานชาลาที่ ๑๑ ซึ่งจะมีรถไฟขบวนพิเศษไปถึง
สนามบิน ยกกระเป่าขึ้นรถไฟเรียบร้อยแล้วก็เคลื่อน จอด
สัก ๒-๓ สถานี รถไฟก็มุดลงใต้ดินและไปจอดใต้สนาม
บินพอดี เราต้องขึ้นกะโหล่เลื่อนขึ้นไปข้างบน พอเช็กกระ
เป่าเรียบร้อยแล้ว ทางสนามบินเขาประกาศทันทีว่าเครื่องจะ
ออกแล้วขอให้ผู้โดยสารเช็กหนังสือเดินทางและไปรออยู่
ทางออก หมายเลข ๑๔ ทันที ผมดูนาฬิกาเป็นเวลาเที่ยง
เศษเท่านั้นเอง จึงเกิดความสงสัยขึ้นและไปดูป้ายบอก
เครื่องเข้าออกจากแฟรงค์เฟิร์ต ก็ปรากฏว่าเขาเปลี่ยน
เวลาออกจากบ่าย โมงครึ่งมาเป็นเวลา ๑๒ โมงครึ่ง ผม
ใจหายและนึกถึงหน้าคุณแก้ว (คุณมณฑนา) แผนกเดิน
ทางของเซล์ชั้น ๕ ขึ้นมาทันที นี่ถ้าผมตกเรือบินละก็
คุณแก้วต้องโดนทำโทษหนักทีเดียวละ

ผมและคุณบำเพ็ญต้องรีบวิ่ง กระหืดกระหอบไปยัง
ห้องพักรู้โดยสารถาออกประตูหมายเลข ๑๔ ทันที เลยไม่
มีเวลาซื้ออะไรที่สนามบินเลยทั้งๆ ที่เตรียมเงินเยอรมัน
เหลือใช้ไว้ตั้งหลายสิบล้าน เราไปถึง ๒-๓ นาทีเขาก็
เรียก ไปขึ้นเครื่อง สังเกตดูว่าการตรวจตราเพื่อความ
ปลอดภัยที่สนามบินแฟรงค์เฟิร์ต กระทำกันอย่างละเอียด

ผู้ที่มกล้องถ่ายรูปจะต้องกดชัตเตอร์ให้เขาดูก่อน ใครมีวิทยุทรานซิสเตอร์ต้องกดเปิดให้ฟัง มีเทปก็ต้องกดไปกดมาให้เขาดูก่อน ผมสอบถามดูได้ความว่า มีบางครั้งเขาเอาระเบิดเวลาหรือระเบิดทำลายใส่ในวิทยุ หรือกล้องถ่ายรูปด้วย แปลกดี

เมื่อเราได้นั่งกันเรียบร้อยแล้ว เครื่องบินก็เคลื่อนออกสู่ทางวิ่ง ขณะนั้นเป็นเวลา ๑๒.๓๕ นาฬิกา และเจ้า DC. 10 ของการบินไทยก็ทะยานขึ้นสู่ท้องฟ้ามุ่งสู่ตะวันออกทันทีพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินนั้นก็นั่งสวย ๆ และน่ารักหลายคนพยายามมาเอาอกเอาใจเราทุกอย่าง แต่อารมณ์ของผมขณะนั้นว่า ไม่มีความสนใจในผู้ใดทั้งสิ้น ดูเหมือนว่าภายในเครื่องบินนั้นเงียบ วังเวก และว่างเปล่าจริงๆ ทั้งๆ ที่เสียงดนตรีจากลำโพงเล็กๆ เหนือที่นั่งก็ไพเราะ อากาศเย็นสบาย ที่นั่งก็สบาย บรรยากาศก็แสนจะไทยๆ

ผมพยายามหลับตา อยากจะจับสักพักเพื่อให้ลืมอดีตที่เพิ่งผ่านมาสดๆ ร้อนๆ แต่ยังหลับตาก็มองเห็นภาพของเฮอริต้าชัดเจนทุกที่ๆ เสียงดนตรีแผ่วๆ ที่ได้ยินภายในเครื่องบินก็เปรียบเสมือนเสียงเฮอริต้ากำลังขับเพลงเบาๆ ให้ผมฟังริมหน้าต่างพลทของเธอลงดึกที่เย็นๆ เมื่อใกล้ให้ดูยอดเขาแอลป์อันขาวโพลนปกคลุมด้วยหิมะท่ามกลางแสงจันทร์ ขณะที่กำลังหลับรู้สึกมีมือมาขยับที่นั่งของผม ให้เอนลง และเอาหมอนมาหนุนศีรษะให้ และเอาผ้าห่มมาคลุมอกให้ด้วย มันอุ่น มันนุ่ม และมันมีความสุข เฮอริต้าที่รักทำไมเธอจึงดีกับฉันอย่างนี้ อุดมสำหรับเธอแน่นอนๆ ให้ฉันหนุน และกอดฉันให้อุ่น ผมลืมตาขึ้นเพื่อจะขอบใจเฮอริต้า แต่ผมต้องผิดหวัง กลายเป็นแอร์โฮเตสสาวของการบินไทยกำลังเอาใจผู้โดยสารคนอื่นๆ อย่างผมอยู่ ผมขมขื่นนิดๆ แล้วก็ขอบคุณเธอ และผมก็หลับตาต่อไป อากาศนั้นเย็นดีมาก เครื่องของเราบินเรียบ นุ่มเหมือนนอนอยู่บนกองสำลี แต่ในใจของผมมันร้อนรุ่มเหมือนไฟลุกอยู่บนกอง คัดถึงเฮอริต้าของผมใจจะขาดแล้ว!

ผมหลับไปจริงๆ อีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ได้ทราบข่าวมาเป็นเวลาหลาย ชั่วโมงเหนือพื้นดินกว่า ๓๐,๐๐๐ ฟุตด้วยความเร็วกว่า ๕๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง มารู้สึกตัวอีกครั้งหนึ่ง ก็เมื่อล้อเครื่องบินแตะพื้นอย่างแรงที่ สนามบินดอนเมือง ในตอนเช้าของวันเสาร์ที่ ๕ พฤศจิกายน

๒๕๒๐ แล้วผมก็ต้องตื่นขึ้นจากภวังค์

บัดนี้เราได้กลับมาสู่ผืนแผ่นดินไทยแล้ว มันเป็นความสุขที่ได้กลับบ้าน แต่มันก็เป็นความทุกข์ความทรมานใจอย่างที่สุดเหมือนกันที่ต้องจากเฮอริต้าอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่เราได้มีโอกาสพบ และอยู่ใกล้ชิดกันเป็นเวลาหลายวันอย่างมีความสุขสดชื่น

ก่อนที่ผมจะก้าวขึ้นรถบัสที่ทางสนามบิน จัดมารับที่ลานจอดเครื่องบิน ผมได้แหงนหน้าขึ้นมองท้องฟ้าอีกครั้งหนึ่งนานๆ และตั้งใจอธิษฐาน ขอฝากความรักและความอาลัยที่ผมมีอยู่ต่อเฮอริต้า ไปกับปายเมฆสีขาวที่ลอยตัวอยู่เหนือสนามบินดอนเมืองในเช้าวันนั้น ขอวานให้ช่วยบอกเฮอริต้าที่รักของผมด้วยว่าตัวผมได้กลับถึงบ้านโดยปลอดภัยแล้ว แต่ใจของผมยังอยู่กับเฮอริต้าที่เจนนัวเสมอ

เฮอริต้าจำ... ขอให้เราหวังว่าจะได้พบอีกเถาะนะ ไม่ชาตินี้ก็ชาติหน้า

“สดทางบินสั้นทางหวังพะวังรัก
ต้องออกหักกรักร้างอยู่ข้างหลัง
หัวใจที่แทบสลายมลายพัง
ต้องสิ้นหวังสิ้นรักหักท้อถอย

ยี่สิบสี่ที่เราต้องจำพราก
ต้องจำทนลำบากเป็นไทไหน
ตัวเราสองอยู่ห่างทางแสนไกล
แต่หัวใจเราชิดสนิทกัน

ภาพที่เราทั้งสองเคยครองรัก
ยังสลักในจิตที่ไม่มีวัน
แม้เพียงสุขที่เรามีไม่กี่วัน
แต่สุขนั้นจรรโลงที่ตลอดกาล

หากชาติหน้าจะมีพิภพขอต
หทัยหวังให้เราพบรักหวาน
ได้อยู่กันร่วมสองครองรักนาน
จนชั่วกาลอย่าได้พรากจากกันเลย.”

เด่นพงษ์ พลตะคร

เพื่อสุขภาพ

PREVENTION IS BEST

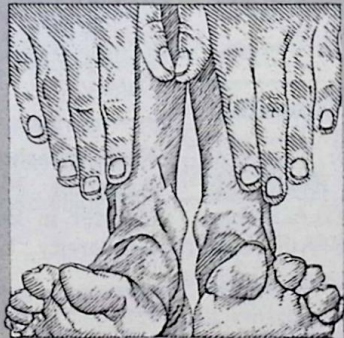
Two or three 20-minute rest periods a day are of great value. Learn to relax.

Apart from damaging your health, smoking also makes you more vulnerable to stress.

Any existing hobby should be pursued, and new avenues of interest should be explored.

Vigorous exercise for the young; graduated for older people. But don't overdo it.

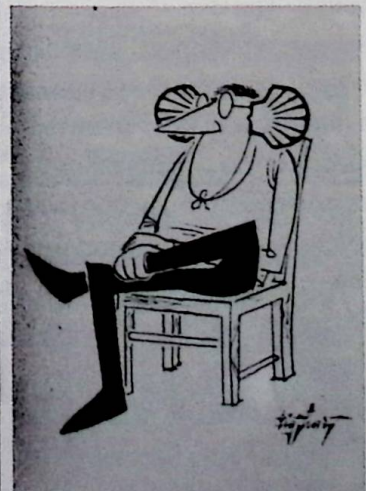
Adopt a sensible diet (perhaps with a doctor's help) and achieve correct weight.

While it helps to have a healthy interest in one's work, don't become emotionally involved.

ป้องกันไว้ก่อน เป็นดีที่สุด

๑. รู้จักพักผ่อนคลายเครียดบ้าง พักสักวันละ ๒-๓ ครั้ง ครั้งละ ๒-๓ นาที จะมีประโยชน์ต่อร่างกายของคุณอย่างมาก
๒. การสูบบุหรี่นอกจากจะทำลายสุขภาพคุณแล้ว ยังทำให้คุณตึงเครียดง่ายขึ้นอีกด้วย
๓. ควรมีงานอดิเรกที่ทำประจำ และควรหาอย่างอื่นที่น่าสนใจทำด้วย
๔. กีฬาที่ใช้กำลังกายมากนัก เหมาะสำหรับคนหนุ่มสาวเค้า เฒ่าชะแรแก่ชรา ก็ควรหากีฬาเบาๆ เล่นบ้าง แต่อย่าหักโหม
๕. กินอาหารให้ถูกส่วน (บางทีอาจต้องปรึกษาหมอดด้วย) และระวังน้ำหนักให้พอดี
๖. สนใจงานมากแหละดี แต่อย่าทุ่มเทให้จนสุดจิตสุดใจ

Khun Channarong Boonthunyaluk : Senior Assistant to Project Leader, Systems Evaluation Section, Finance Department, (M.Sc. Mechanical Engineering, University of California, USA.)

คุณชาญณรงค์ บุญธัญญลักษณ์ : จบมศ. ๕ จากสาธิตจุฬา และปริญญาตรี-โททางวิศวกรรมเครื่องกลจากเบ็คลี มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย สหรัฐ เคยได้รับทุนเรียนดีจากมูลนิธิ Crown Zellerbach ได้รับเชิญเป็นสมาชิกของ Pi Tan Sigma ซึ่งเป็นองค์กรวิศวกรรมเครื่องกลกิตติมศักดิ์ระดับชาติ หน้าที่ในเชลล์คือผู้ช่วยผู้จัดการด้านประเมินผลงานทางเทคนิค ในแผนกประเมินระบบงาน ซึ่งคุณชาญณรงค์บอกว่าเป็นงานที่สนุก มีเรื่องแปลกๆใหม่ๆเสมอ ทำให้ไม่เบื่อ ทั้งผู้ร่วมงานก็สามัคคีกลมเกลียวกันด้วย

Khun Tiraphot Vajrabhaya : Senior Assistant to Project Leader, Systems Evaluation Section, Finance Department (B.A. Commerce, University of Melbourne, Austrelia)

คุณธีรพจน์ วัยรากัย : จบม.ศ. ๕ ที่เตรียมอุดม แล้วไปต่อที่ Geelong College of English Gramma School ในออสเตรเลีย และจบปริญญาตรีทางพาณิชยศาสตร์ (การบัญชี, เศรษฐศาสตร์ และกฎหมายพาณิชย์) จากมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น เคยเป็นรองประธานกรรมการนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา และเป็นเหรัญญิกของสโมสรนักศึกษานานาชาติขณะเรียนมหาวิทยาลัยเคยทำงานเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีภายในของบริษัทเชลล์แห่งออสเตรเลียเป็นเวลา ๒ ปีก่อนมาเข้าเชลล์เมืองไทย ขณะนี้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการด้านประเมินผลงาน และตรวจสอบบัญชีที่สำนักงานใหญ่, ชื่องานหนักและคลั่งใคล้กันต่างจังหวัด ซึ่งมีความรู้สึกว่ามีงานแปลกๆใหม่ๆอยู่ตลอดเวลา ทำให้สนุกและสามารถเป็นตัวของตัวเองได้ ผลงานออกมาจึงมีความภูมิใจ

Khun Treephol Riebroicharoen : Economist Assistant, Planning & Supply Division, (Master in Economic & Agriculture, Oxford University, U.K.)

คุณตรีพล เรียบร้อยเจริญ : ผู้ช่วยผู้จัดการเศรษฐกิจ ฝ่ายวางแผนและจัดหา เป็นชาวกรุงเทพฯ นี้เอง จบมัธยมจาก ร.ร. สาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน ก่อนจะไปจบเศรษฐศาสตรบัณฑิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หลังจากนั้นได้ไปศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยออกฟอร์ด ประเทศอังกฤษได้ Post-Graduate Diploma in Economic Development มา ๑ ปี และปริญญาโททางเศรษฐศาสตร์อีก ๑ ปี กลับมาเมืองไทยพอดีได้งานที่เชลล์สำหรับงานประจำวันที่ต้องคิดเลข และ อ่าน หนังสือเป็นจำนวนมากเพื่อนำมาพยากรณ์ (ด้วยเหตุผลที่ใกล้ความจริงที่สุด) สำหรับใช้ในการวางแผนและจัดหาของบริษัท เห็นว่าเป็นงานที่อิสระ ได้แสดงความรู้ความคิดเห็นของตนเต็มที่

Khun Srivara Svasti-Xuto : Economist Assistant, Planning Department (M.B.A., Indiana, U.S.A.)

Khun Tirapan Tirasri : Training Officer, Personnel Department (Master of Education, U.S.A.)

คุณศรีวรา สวัสดิ์-ขุโต จบ มศ. ๕ ที่เตรียมอุดม และปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง สาขาเศรษฐศาสตร์-ภาคภาษาอังกฤษ-จากธรรมศาสตร์ จากนั้นไปได้ปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจ สาขาการตลาดและต่างประเทศ (Marketing and International Business) จากมหาวิทยาลัยอินเดียนา เคยมาฝึกงานเซลล์เมื่อฤดูร้อน ๒๕๑๖ จึงสนใจที่จะเข้าเซลล์เมื่อเรียนจบ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการ เศรษฐกิจ ฝ่ายวางแผน และจัดหา และวิจัยด้านตลาด น้ำมัน หล่อลื่น ตลอดจนเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคุณศรีวราเห็นว่าเป็นงานสนุกน่าสนใจมาก เพราะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เพิ่มขึ้นตามลำดับ ซึ่งต้องรอบคอบและรับผิดชอบมาก บอกว่ากำลังติดใจสารคดีท่องเที่ยวยุโรปของคุณเด่นพงษ์ (แต่ก็เจ็บเสียแล้ว!)

คุณธีระพันธ์ ติระศรี : ชาวพิษณุโลก จบ มศ. ๕ จากปรีณิรชวอแยลวิทยาลัย และจบวิทยาศาสตร์บัณฑิต (จิตวิทยา) จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากนั้นไปทำปริญญาโททางการศึกษา (การแนะแนว) จาก Millersville State College, มลรัฐเพนซิลวาเนีย, สหรัฐอเมริกา เมื่อกลับมาเมืองไทยได้ทำงานที่สมาคม ไร.เอ็ม.ซี.เอ. กรุงเทพฯ ในตำแหน่งรักษาการหัวหน้าหน่วยบุคคลากร มาเข้าเซลล์ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ฝึกอบรม ขณะนี้กำลังแก้ไขสมุดคู่มือบริษัท (Manual)

Khun Tanawat Decha-Umphai : Depot Trainee, Operations Department (B.Sc. Industrial Engineering, Chulalongkorn University)

คุณธนวัฒน์ เคษะอำไพ : ชาวโพธาราม เมืองคนสวย มาจบวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโรงงาน จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เคยทำงานแผนกควบคุมคุณภาพของบริษัทสยามยามาฮา จำกัด มาเข้าเซลล์ในตำแหน่งหัวหน้าหน่วยคลังน้ำมันต่างจังหวัด

Khun Kanchit Prasertphundu : Installation Project Engineer, CNS. (B.Sc. Engineering, Chulalongkorn University)

คุณกรรขิต ประเสริฐพันธุ์ : คุณกรรขิตไม่ใหม่เลยสำหรับชาวเซลล์ เพราะเข้ามาเป็นวิศวกรโครงการพิเศษ โดยสัญญาพิเศษอยู่กับเซลล์ ๒ ปี ให้ทำหน้าที่วางแผนและดำเนินโครงการก่อสร้างโรงบรรจุแก๊สเหลวแห่งใหม่พร้อมถึงบรรจุแก๊สซึ่งกำลังดำเนินการก่อสร้าง รวมทั้งทำการเปลี่ยนระบบการบรรทุกน้ำมันทางรถไฟ ให้แก่เซลล์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว เวลานี้เลยกลายเป็นคนเซลล์เต็มตัว โดยดำรงตำแหน่งวิศวกรโครงการพิเศษประจำคลังน้ำมันขอนแก่น มีการแข่งขันกีฬาเมื่อไรเป็นได้เห็นที่สนามแข่งขันแทบทุกที นับว่าเป็นเซลล์ที่ร่างกายและจิตใจ

Khun Somchai Wanichpan : S.R. Trainee (New Business) Consumers Sales Department (B.Sc. Mechanical Engineering, Chula)

คุณสมชาย วณิชพันธุ์ : ชาวสงขลา จบ มศ. ๕ จากอำนาจศิลป์พระนคร และวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วิศวกรรมเครื่องกล) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความสามารถพิเศษด้านศิลปกรรม จึงได้รับเลือกเป็นศิลปกรรมคณะสมัยเรียนจุฬา เคยทำงานที่บริษัทล็อกซ์เลย์ ประเทศไทยมาก่อน เข้าเซลล์ในตำแหน่งผู้แทนฝ่ายขายด้านอุตสาหกรรม โดยเฉพาะด้านติดตามข้าวคราวของธุรกิจใหม่ๆ และทำหน้าที่บริการฝ่ายขายไปด้วย

NEW FACES IN SHELL

Khun Suchart Nilvas : Agrochemicals Developer, Chemicals Department, (B.Sc. Agriculture-Soil Science, Kasetsart University)

คุณสุชาติ นิลवास : เป็นชาวกรุงเทพฯ นีโอง จบมศ. ๕ ส่วนกุหลาบ และได้ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเกษตรศาสตร์ (ปฐพีวิทยา) เคยเป็นบรรณาธิการวารสารของคณะ เป็นนักโต้วาทีของคณะและโรงเรียนมาแล้ว มีประสบการณ์ในฐานะ Agronomist ของบริษัทอื่นมาแล้ว ก่อนมาเข้าเชลล์ในฐานะพนักงานพัฒนาเคมีเกษตร ซึ่งออกสาริตและทดลองงานตามต่างจังหวัด (ตอนนี้ประจำเขตภาคกลางและตะวันตก) ในฐานะนักเขียนเก๋าหวังว่าคงมีอะไรส่งมาลงสายสัมพันธ์บ้างนะครับ

Khun Pakorn Anakepoonsiri : Clerk/Typist, Personnel & Office Service, Personnel Department, (Commercial Course, Assumption Commercial College)

คุณปกรณ์ อเนกพูนศิริ : เป็นชาวหาดใหญ่ จากอัสสัมชัญพาณิชย์สัตว ร้อน ๆ ก็ได้เข้าเชลล์ในฐานะพนักงานพิมพ์ดีด ช่วยดูแลงานเกี่ยวกับเครื่องเขียนในสำนักงาน และแทนพนักงานในแผนกบริการสำนักงาน เมื่อมีโครงการงาน

Khun Narongsak Jirayutut : Sales Representative, L.P.G. (B.Sc. Mechanical Engineering, Kasetsart University)

คุณณรงค์ศักดิ์ จิรายุทธ : จบมศ. ๕ จาก ร.ร. บดินทรเดชา และวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วิศวกรรมเครื่องกล) จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เคยเป็นวิศวกรฝ่ายขายของห้างหุ้นส่วนจำกัด ชวนันท์ จำกัด มาเข้าเชลล์ในตำแหน่งผู้แทนฝ่ายขายเชลล์แก๊ส ซึ่งนับว่าเหมาะสมแก่ความเป็นผู้เชี่ยวชาญในการประกวด การกล่าวสุนทรพจน์ของสถาบันฝึกหัดแบบการทูตรุ่น ๔๔ มาแล้ว หน้าที่ของคุณณรงค์ศักดิ์คือการดูแลด้านการขายแก๊สด้านผู้ใช้

Khun Chairat Strinarongsak : Products Account Clerk, CNS. (B.A. Accountancy, Thammasart)

คุณชัยรัตน์ ศรีณรงค์ศักดิ์ : เป็นชาวกรุงเทพฯ จบบัญชีบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มาแล้ว อดีตนักเรียนอนุบาล การเรียนดีคนนี้ได้เข้าทำงาน ในบริษัทต่าง ๆ หลายแห่ง จนแหล่งสุดท้ายก็คือพนักงานเก็บข้อมูลให้ฝ่ายคอมพิวเตอร์ของเชลล์นั่นเอง

Khun Chattri Ratanasangh : Retail Developer, Resellers Sales Department (B.Sc. Mechanical Engineering, Prince of Songkhla University)

คุณชาตรี รัตนสังข์ : เกิดที่เพชรบุรี จบปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิศวกรรมเครื่องกล จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และได้ประกาศนียบัตรด้านเครื่องยนต์ (A.O.T.S.) จากประเทศญี่ปุ่น จากนั้นอดีตหัวหน้านักเรียนเซนต์คาเบรียล-ประธานชมรมบันเทิง และหัวหน้าวงดนตรีสโมสรนักศึกษา ม.ศ. คนนี้ได้เคยทำงานด้านทำลูกสูบรถยนต์ และเป็นวิศวกรออกแบบเครื่องแอร์ของบริษัท ๒ แห่ง ตอนนี้งานเข้าเชลล์ในตำแหน่งพนักงานพัฒนาสถานีบริการ โดยควบคุมงาน Kar Clinic ตามสถานีบริการเชลล์ ซึ่งคุณชาตรีบอกว่าเป็นงานที่สนุกและอิสระ สามารถใช้ความรู้ความสามารถ และรับผิดชอบงานได้เต็มที่ เป็นนักกีฬาหลายประเภทด้วย นับเป็นหนุ่มที่น่ารักคนหนึ่ง

Khun Sakchai Suddeiwgrai : Chemist, Laboratory, Sales Technical, (B.Sc. Chemistry-Honors, Chulalongkorn University)

คุณศักดิ์ชัย สุดเดี้ยวไกร : ชาวกรุงเทพฯ คนนี้ จบ มศ. ๕ ที่เตรียมอุดม และปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (เคมี) จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เคยทำงานที่บริษัท ไอ.ซี.ไอ. (ประเทศไทย) มาเข้าเซลล์ในตำแหน่งนักเคมีซึ่งดูแลด้านผลิตภัณฑ์หลัก ต้องทดสอบหาคุณภาพของน้ำมันเป็นประจำ ซึ่งคุณศักดิ์ชัยบอกว่า เป็นงานที่ต้องใช้ความระมัดระวังและละเอียดรอบคอบ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ของเซลล์ดีได้น่าหน้าเสมอ

Khun Banthoeng Charoenwatana : Water Despatcher, CNS. (Diploma in Building Construction)

คุณบรรเทิง เจริญวัฒนา : เป็นชาวสงขลา จบประกาศนียบัตรแผนกช่างก่อสร้างจากช่างก่อสร้างดสิตและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกช่างก่อสร้าง ที่วิทยาลัยเทคนิคภาคพายัพที่เชียงใหม่ เคยรับจ้างเขียนแบบอยู่ชองหนนตรีถึง ๒ ปีก่อนเข้าประจำในตำแหน่งพนักงานควบคุมการขนส่งทางน้ำ คอยตรวจเช็คเครื่องวัดน้ำมันที่จัดส่งทางเรือ มีความสามารถพิเศษ และทำเป็นงานอดิเรกคือวาดภาพเหมือน สาวๆ คนไหนสนใจคุณบรรเทิง คงไม่ใจดำที่จะให้เธอเป็นแบบให้ (พอจะโชว์ฝีมือทางสายสัมพันธ์บ้างก็ยินดีนะครับ)

Khun Vutichai Sanguanwongse : Filing Clerk, Treasury, Finance, (Diploma in Accounting)

คุณวุฒิชัย สงวนวงศ์ : ชั้นต้นเคยเรียนในร.ร. เซลล์อุปถัมภ์ถึงป. ๔ จึงฝังใจในเซลล์มาแต่เล็ก จบประกาศนียบัตรการบัญชีจากวิทยาลัยพาณิชยการเซตุน และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชีจากวิทยาลัยเทคนิคสยาม เคยเป็นครูสอนวิชาบัญชีที่โรงเรียนพาณิชยการมิตรภาพ เข้าเซลล์ในตำแหน่งพนักงานจัดเก็บเอกสารซึ่งส่งมาคลังทั่วประเทศ มีความสามารถพิเศษเป็นหมอดูได้ ไครสนใจใช้ความสามารถเอาเองเทอญ

Khun Manas Sirilert : LPG. Bulk Loading Checker, CNS (Mechanical Power Technical Diploma)

คุณมนัส สิริเลิศ : จบประกาศนียบัตรวิชาชีพแผนกช่างยนต์จากช่างกลสยาม และวิชาชีพชั้นสูงจากวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ จากนั้นจึงได้ไปอินเดีย จบวิชาวิศวกรรมสาขาเครื่องยนต์ซึ่งเทียบเท่าปริญญาตรี เคยทำงานที่บริษัทเกี่ยวกับรถแทรกเตอร์มาแล้ว มาเข้าเซลล์ในฐานะพนักงานซึ่งคอยตรวจสอบความปลอดภัยในการเติมแก๊สของรถที่มารับแก๊สก่อนส่งไปยังลูกค้า ชอบปลูกต้นไม้ เขียนบทความและเขียนกลอน (หวังว่าคงมีงานส่งมาให้สายสัมพันธ์บ้างในอนาคต บ.ก. ยังต้องการอยู่!)

Khun Prakob Yiamyothin : Data Entry Operator, ICS, Finance. (M.S.6 Bangna Commercial College)

คุณประกอบ เขียมโยธิน : จบจากชาวนิววิทยาลัยพาณิชยการบางนา เคยเข้าทำงานด้านคอมพิวเตอร์ที่สำนักงานใหญ่ธนาคารกรุงเทพมาแล้ว มาเข้าเซลล์ในตำแหน่งพนักงานเจาะบัตรและบ่อนข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ รู้สึกดีใจที่ได้เข้าเซลล์ เพราะเห็นว่าเป็นบริษัทที่มีคนบริษัหนึ่งในประเทศไทย ❀

การแข่งขันบิลเลียด สนั่นเกอร์ และปิงปอง ประจำปี ๒๕๒๑

เชลล์ และ คาลเท็กซ์

SHELL - CALTEX : BILLIARD, SNOOKER & TABLE-TENNIS

การแข่งขันบิลเลียด และสั่นเกอร์ประจำปี ระหว่างเชลล์และคาลเท็กซ์ เริ่มขึ้นเป็นครั้งที่สอง เมื่อเสาร์ที่ ๒๒ เดือนกรกฎาคม นี้

ความจริงจะเรียกว่าศึกประเพณีประจำปี ระหว่างเชลล์กับคาลเท็กซ์ก็ได้ เพราะในปีแรกคือปี ๒๕๒๐ คาลเท็กซ์เริ่มศึกประเพณีบิลเลียด สั่นเกอร์ โดยเป็นเจ้าภาพเชิญทีมเชลล์ไปแข่งที่สโมสรคาลเท็กซ์ ซอยทองหล่อ เมื่อประมาณมิถุนายน ผลก็คือเชลล์ชนะคะแนนรวม ๑๓ ต่อ ๓ คุณสรณะ นิลเนตรบุตร หนูน้อยแห่งคอมพิวเตอร์ ประธานบิลเบียดของเชลล์บันทึกว่าได้กราบอภิวาทว่า ความจริงเชลล์และคาลเท็กซ์ตกลงแชร์ค่าใช้จ่ายกัน แต่ปรากฏว่าอาหารและเครื่องดื่มเกินคาด จึงสั่งกันอย่างไม่อั้น ทำให้การใช้จ่ายเกินงบประมาณ แต่ในที่สุดทางเจ้าภาพได้กรุณาส่งอาหารต่อไม่อั้น แล้วรอกเหล้าเข้าปากแข่งกันที่ริมสระน้ำของสโมสรคาลเท็กซ์ ทั้ง ๆ ที่ทีมแห่ง (ลูกบิลเลียด) กันอย่างอดกลดท่ามกลางเสียงวิวว้างจนฝน (ซอลค์) ครอบคลุมบอวลไปหมด ครบ, ปี ๒๕๒๐ เชลล์ขอขอบคุณคาลเท็กซ์อย่างมาก

ปีนี้เมื่อเสาร์ที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๒๑ เชลล์ตอบแทนไมตรีจิตด้วยการเป็นเจ้าภาพ เชิญทีมบิลเลียดและสั่นเกอร์แถมปิงปองของคาลเท็กซ์มาแข่งกับทีมของเรา ที่ชั้น ๖ สำนักงานใหญ่เชลล์ ประธานเราป็นคือ คุณประสิทธิ์ศักดิ์ มิกานนท์ แห่งแผนกกล้าเลียงฝ่ายปฏิบัติการได้เชิญคู่เปิด (โต๊ะ) คือ คุณประทีป วงศ์รัตนันตร์ และคุณนัย หาญฤทธิ แห่งคาลเท็กซ์ และคู่เปิดคือ คุณเด่นพงษ์ พลละคร และคุณไพศาล... (คาลเท็กซ์) เมื่อบ่ายโมงตรงการแข่งขัน (บิลเลียดและสั่นเกอร์) และการดบตี (ปิงปอง) ได้เป็นไปอย่างถึงพริกถึงขิง โดยที่ฝ่ายเชลล์ชนะเป็นส่วนใหญ่ โดยมีเสียงเชียร์จากทั้งสองฝ่าย (ซึ่งอ้อมแป้วด้วยอาหารพร้อมเบียร์ ๒ ถึงใหญ่ และแม่โขงหลายไหล) และทั้ง ๆ ที่ฝ่ายคาลเท็กซ์ขอร้องไม่ให้เชลล์

ส่งมือพระกาฬเข้าแข่ง ๔ ท่าน คือ ๑. คุณวุฒิชัย ลลิตกุล ๒. คุณสวัสดิ์ สุกมณี ๓. คุณเลื่อน สโรวาท ๔. คุณสรณะ นิลเนตรบุตร แต่ผลก็คือ เชลล์ชนะทั้งบิลเลียด สั่นเกอร์ รวมปิงปองทั้งหมด ๑๑ ต่อ ๑ คะแนน คู่ที่ตื่นเต้นมาก และเป็นคู่ที่เรียกเสียงเชียร์และปรบมือจากกองเชียร์ที่ตื่นเต้นดังที่สุด คือคู่ของสภาพสตรีที่แข่งขัน สั่นเกอร์ ฝ่ายเชลล์คือนักกีฬาชื่อดังและหอมหวาน เธอคือ คุณสุวารี (หมวย) รุ่งเจริญชัย แห่งคอมพิวเตอร์ และฝ่ายคาลเท็กซ์ คือ คุณศิริวรรณ การต่อสู้ถึงโคล-แม็กซ์ เมื่อมีการชิงตำแหน่ง โดยที่หมวยของเราแต้มอยู่หลังเกือบ ๗ แต้ม ตบด่าลง ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยเล่นบิลเลียดมาก่อนเลย (คนที่ยิ้มแฉ่งแทบแตกก็คือ คุณเวทย์ ทรัพย์ธนาภรณ์ นั้นเอง ย่า, ย่า, ย่า) หมวยชนะอย่าง... ชนะขาดลอย ชัด..ชัด..ชัด..

เมื่อเชลล์จัดก็ต้องตั้ง คุณประสิทธิ์ศักดิ์ ประธานฯ บิลเลียดและสั่นเกอร์เลยแถมรายการดบตีที่ทุกคนคาดไม่ถึง คือการเดินรำและวงดนตรี ทำเอาทุกคนเดินบมพ์ ชัสเชิล และ ฯลฯ กันอย่างสุดเหวี่ยง ใครเป็นใครก็ดูกันเองในรูป โดยเฉพาะคุณเด่นพงษ์ และ มาตามบ่าเพ็ญ ชะแอม. และ คุณโกสีย์ “นกน้อย” (โอ๊ยๆ เพราะกลืนแม่โขงฟุ้ง) และโกมินทร์ สวัสดิ์วงศ์ไชย ผู้พี่และผู้แฉ่นร้องเพลง “ผู้ชนะสิบทิศ” อยู่ตลอดเวลาพร้อมอึกเป็นระยะๆ ทำเอาฟลอร์ลั่นพิลึกเวลาเดินโซล

เมื่องานปิดประมาณ ๒๒.๓๐ น. มีใครแอบได้ยิน “แขกดำ” คือ ออคม เศรษฐวร อ้อแอ้ตะโกนร้องเพลงดังๆ “ผมถูกใส่ร้ายๆ ชัด....ชัด....ชัด....”

รายงานโดย

“แด๊ฟโฟลิด”

SHELL-CALTEX: BILLIARDS-SNOOKER, TABLE TENNIS' 78

โบว์ลิงประเพณีเชลล์-คาลเท็กซ์

SHELL - CALTEX TRADITIONAL BOWLING

ครั้นแล้ววันดีคืนดี ๒๔ สิงหาคม คุณสมบูรณ์
ธนพงศ์พิพัฒน์ ประธานโบว์ลิงก็กริ่งๆ มาว่า จะมีการ
แข่งโยนลูกกลมๆ กัน ระหว่าง เชลล์ กับ คาลเท็กซ์ อีกครั้ง
หลังจากเชลล์ ไปเสียมวย ให้แก่คาลเท็กซ์ เมื่อปีที่แล้วถึง
๗๕๒ พิน (เชลล์ ๒๓,๒๘๔ คาลเท็กซ์ ๒๔,๐๓๖ พิน)

คราวนี้ พวกเราที่มีฝีมืออันลือลั่น ในยุทธจักรลูก
กลมๆ มีรู ๓ รู ก็กรูกันมา ให้คัดเลือก ปีที่แล้วแข่ง ๑๓
ทีมๆ ละ ๔ คน เล่น ๓ เกม ออกจะไม่มันเท่าที่ควร เพราะ
เห็นว่าเครื่องยังไม่ร้อนดี มาปีนี้เลยแข่ง ๑๓ ทีม ทีมละ ๓
คนแต่แข่ง ๔ เกม เริ่มบรรเลงเวลา ๑ทุ่ม นักกีฬาผู้อาวุโส
ของเราหลายท่านที่ไปร่วมบรรเลงเช่น คุณปรีดี สิงห-
โกวิท ผู้จัดการฝ่ายการเงิน คุณศิริทัศน์ ประเสริฐ-
มนกิจ ผู้จัดการฝ่ายขายด้านอุตสาหกรรม คุณประทีป
วงศ์นรินทร์ ผู้จัดการฝ่ายการคลัง คุณศรีสมภพ ปริกมทะ-
กุล ผู้จัดการบริการฝ่ายขายด้านค้าส่ง-ประธานสโมสร
คุณดุสิต บุญรัตน์ ผจก.ฝ่ายประเมินระบบงาน คุณทอง
พงษ์พานิช ผู้จัดการขายเคมีภัณฑ์เกษตรเป็นต้น ฝ่าย
คาลเท็กซ์ก็มีหลายท่านเช่น Mr J.F. Campin ผู้จัดการ
ใหญ่, Mr. J.D. Murdoch ผู้จัดการฝ่ายบริหาร คุณ
สุขวิช รังสิตพล ผู้จัดการขาย คุณชัย หาญฤทธิ ประ-
ธานสโมสร, คุณปจิต ทิมรัสสะ ประธานลีกโบว์ลิง
เป็นต้น ก่อนการแข่งขัน คุณศรีสมภพ ปริกมทะกุล
ประธานสโมสรเชลล์ ได้แลกธงสโมสรกับ คุณปจิต
ทิมรัสสะประธานลีกโบว์ลิงสโมสรคาลเท็กซ์ การแข่งขัน
ดำเนินไปด้วยความสนุกสนานตื่นเต้นทีเดียว โดยเฉพาะ
ยังเล่นไปๆ เล่นไป ก็ยังแสดงว่าเราจะไปไกลกว่าคาล-
เท็กซ์มากยิ่งขึ้น แม้ว่าในเกมสุดท้ายคาลเท็กซ์จะพยายาม
เบรคจนหน้าตังและเอาชนะเราในเกมนี้ได้ แต่เมื่อรวม
คะแนนทั้งสิ้นแล้ว เรายังนำ ดังรายละเอียด (ย่อๆ) พอ
สังเขปได้ดังนี้:

	Shell	Caltex
เกมที่ ๑	๕,๘๕๑	๕,๖๗๔
„ ๒	๕,๗๘๗	๕,๗๗๘
„ ๓	๕,๗๗๑	๕,๗๐๕
„ ๔	๕,๘๘๘	๖,๐๗๖
รวม	๒๓,๖๓๗	๒๓,๒๓๓

สรุปว่า Shell ชนะ ๔๐๔ พิน;
ส่วนรางวัลส่วนบุคคล มีดังนี้
High Series Scratch

ประเภทชาย

- ที่ ๑. คุณทวี แดงอ่อน ๗๒๕ พิน Shell
๒. „ สันติ บัณฑุโสภาวงศ์ ๗๒๑ „ Shell
๓. „ ธนิต วุฒิประวดี ๖๙๓ „ Shell

ประเภทหญิง

- ที่ ๑. คุณสุกัญญา หุตเสรีณี ๖๑๔ พิน (๕๗๕+๔๐) Caltex
- High Game Scratch

ประเภทชาย

- ที่ ๑. คุณปจิต ทิมรัสสะ ๒๒๓ พิน Caltex
๒. คุณประทีป วงศ์นรินทร์ ๑๙๕ „ Shell
๓. MR. J.D. Murdoch ๑๙๖ „ Caltex

ประเภทหญิง

- ที่ ๑. คุณสุพิม เจริญเสียง ๑๖๔ พิน (๑๕๔+๑๐) Caltex

ภายหลังการแข่งขัน มร. เจ. เอฟ. แฮมมิง ผู้จัด
การใหญ่ของคาลเท็กซ์ ได้กรุณามอบถ้วยรวมฝ่ายชนะแก่
เชลล์ โดยคุณประทีป วงศ์นรินทร์ เป็นผู้รับมอบ และ
ผลัดกันกับคุณศิริทัศน์ ประเสริฐมนกิจ มอบถ้วยรางวัล
ประเภทบุคคลแก่ผู้ชนะทุกคน ท่ามกลางเสียงปรบมือ
แสดงความยินดีของทั้ง ๒ ฝ่าย และต่างก็มาดหมายว่า ปี
หน้าฟ้าใหม่จะได้พบกันด้วยไมตรีจิตมิตรภาพอันดีทุกปีๆ
ตราบนานแสนนาน.

SHELL-CALTEX BOWLING 1978

ตั้งแต่ ๒๑ พฤศจิกายน - ๒๐ ธันวาคม

โดย

ทวี ผลิกานนท์

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๒ พ.ค. - ๒๐ มิ.ค.

เรื่องเกี่ยวกับการลงทุนร่วมกัน การครองรัก การสมรสจะมีความแน่นอนมั่นคงต่อไป จะได้รับผลประโยชน์จากการเข้าหุ้นกับผู้อื่น ในด้านความรัก อาจจะพบรักใหม่ หรือรักเก่าที่จากกันไปแรมเดือน ธันวาคม จะได้ข่าวคราวคนรักเก่า จะได้พบรักใหม่ การงานก็จะมีแนวความคิดใหม่ก้าวหน้าไปอีก คนที่คุณนึกว่าจะไม่สนับสนุนคุณจะช่วยเหลือคุณเต็มที่ จะมีการติดต่อทางจดหมาย ทางโทรศัพท์ การพบปะหรือด้วยตนเอง มากผิดปกติ

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๑ มิ.ค. - ๑๙ ก.พ.

เพื่อนร่วมงานหรือคู่ครองจะช่วยให้งานเด่น รายได้ดี คุณที่ยังโสดจะพบคนที่รักและสนใจคุณหลายคน ดวงดาวบอกชี้ว่าคุณจะได้รับผลประโยชน์ เพราะความสามารถในด้านใดด้านหนึ่ง ธันวาคม การงานดี ได้มีโอกาสพบปะปรึกษาหารือ กับผู้บังคับบัญชาบ่อยครั้ง อนาคตในการงานแจ่มใสพยายามทำดีเข้าไว้ จะมีการเปลี่ยนแปลงในการงาน คุณจะค่อยๆ โผล่อกเกี่ยวกับนายใหม่ของคุณ การงานจะมีอุปสรรคเพราะการตัดรายจ่ายบางอย่าง

คุณที่เกิดระหว่าง ๑๙ ก.พ. - ๒๐ มี.ค.

จะพบรักในระหว่างเดินทางหรือในการอบรมศึกษา ในด้านงานไม่ควรเริ่มงานใหม่ หรือการกู้ยืมการลงทุนใดๆ การติดต่อกับต่างประเทศไม่ดี ธันวาคม ถ้ากำลังแข่งขันด้านการค้าควรวางแผนให้ดีขึ้น มีหวังชนะคู่แข่งเด็ดขาด งานด้านต่างประเทศจะมีการก้าวหน้า ดี งานที่เข้าหุ้นส่วนกับผู้อื่นจะก้าวหน้ากว่าใครดี การงานจะเจริญก้าวหน้ามาก การติดต่อกว้างขวางกว่าเดิม ต้องยับยั้งชั่งใจไว้บ้าง ปรึกษากันให้ดีแล้วจึงตัดสินใจลงไป

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๑ มี.ค. - ๒๐ เม.ย.

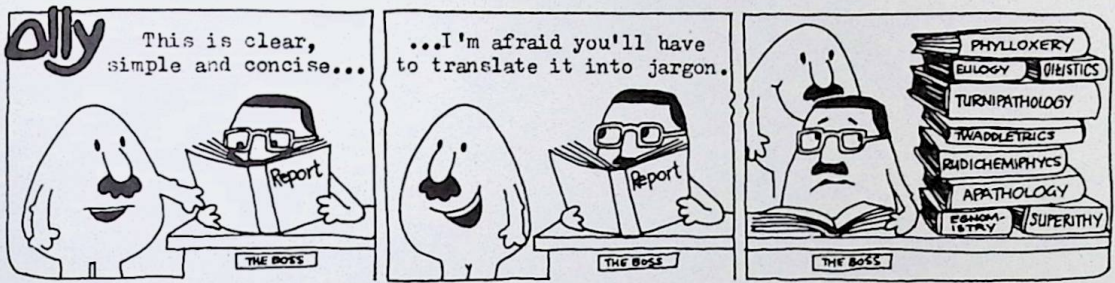
มักจะมีโอกาสพบปะกับเพื่อนเก่าตั้งแต่เป็นนักเรียน แฟนสมัยเป็นโก๋ ก้อย ถ้ายังคิดถึงเขายู่ก็จะได้ผลสมใจ ในตอนปลายเดือนนี้ จะมีเรื่องยุ่งๆ ในการงาน ธันวาคม คุณมีโชคเกี่ยวกับการเงิน จะมีการเดินทาง จะได้เปรียบในด้านคดีที่ฟ้องร้องกันอยู่ ระวางเรื่องทะเลาะกับเพื่อนบ้านเพราะเด็กหรือสัตว์เลี้ยง ระยะนี้เหมาะสำหรับคนที่โสดเพราะดีในด้านความรัก ระวางเรื่องการเงินที่ตกลงกันไว้แล้วจะมีการเปลี่ยนแปลงได้

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๑ เม.ย. - ๒๐ พ.ค.

คู่สมรสที่เห็นห่างกันไปมักจะได้ มีโอกาสใกล้ชิดสนิทกันอีกครั้งหนึ่ง คุณที่เป็นโสดมักได้พบคู่แท้ที่จะอยู่ครองรักกันไปนานแสนนาน ธันวาคม การงานและความรักผ่านไปตามปกติ ผ่านเข้ากลางเดือนคงได้ข่าวดีเกี่ยวกับการสมรส หรือถ้าสนใจในเรื่องงานคงจะได้เข้าหุ้นค้าขายกับเพื่อนๆ ในด้านการเงินการลงทุนต้องรอบคอบตามหลักการ งานใหม่นี้จะมีอุปสรรคหลายประการ ต้องหนักใจบ้าง ครอบครัวก็มีเรื่องยุ่งๆ เกี่ยวกับการตกแต่งต่อเติมบ้านเรือน ขอให้รอไว้ก่อน

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๑ พ.ค. - ๒๐ มิ.ย.

ระยะนี้คงจะมีการใช้จ่ายมาก เพื่อปรับปรุงความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น ข่าวคราวการไปนอก ไปเรียนต่างประเทศเป็นข่าวดี ความรักยังคงผลิดอกออกผลรวดเร็วเกินคาด ธันวาคม ต้นเดือนผลงานจะเด่นดังขึ้น คุณที่รอแต่การสมรสจะกำหนดวันพิธีได้แล้ว การเดินทาง การดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์ราบรื่น การงานจะมีการก้าวหน้าอีกจังหวะหนึ่ง งานเกี่ยวกับสมาคม การสังคมทำได้ดี การติดต่อกับการเงิน การค้าจะสำเร็จ ขณะนี้โชคคุณดีทั้งความรักและการเงิน

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๒ มี.ย. - ๒๒ ก.ก.

เรื่องในบ้านจะมีปัญหายุ่งใจ การเสี่ยงโชคไม่ควรทำ งานประจำทำให้ถูกต้องตามระเบียบ การค้า การเดินย่นหน้าจะให้ผลกำไรดี คุณที่อยู่ในความรักจะมีความสุขมาก ธนวัคม การงานดำเนินไปตามปกติ การเงินไม่ตึงเครียด ความรักยังสมหวัง ดวงดาวเน้นหนักไปในเรื่องการพักผ่อนหย่อนใจ การทัศนจร การสังคมมากกว่าการงาน ในเรื่องเหล่านี้จะต้องระวังคำพูด การกระทำ และเห็นอกผู้อื่นมากหน่อย รายได้การเงินจะให้ผลดี แต่ต้องใช้ความสามารถด้วย

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๓ ก.ก. - ๒๒ ส.ก.

คุณจะพบคนที่สวยเด่นก้าวเข้ามาในบ้าน หรือในสังคมของคุณ ขณะนั้นคุณจะให้ความสนใจเกี่ยวกับครอบครัวญาติมิตรที่ไปมาหาสู่ ถ้าคุณจะคิดทำอะไรสักอย่างตอนนี้อาจทำได้ เพราะวันสิ้นเดือนโชคไม่ค่อยดีนัก ธนวัคม คุณยังมีงานเกี่ยวกับบ้านเรือนครอบครัว ที่เป็นสัดที่สุขใจอยู่กับคนรักความรัก เกี่ยวกับการเงินดีสำหรับการลงทุนระยะยาว การซื้อบ้านจัดสรร หรือซื้อบ้านใหม่ เพราะระยะนี้การเปลี่ยนงาน การย้ายที่อยู่ใหม่จะทำให้คุณมีโชค

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๓ ส.ก. - ๒๒ ก.ย.

ก่อนสิ้นเดือน คุณใช้ความละเอียดถี่ถ้วนของคุณคิดค้นทางหารายได้เพิ่มจะสำเร็จแน่นอน อย่างน้อยก็จะตัดรายจ่ายลงได้อีกเยอะแยะ และจะมีเพื่อนช่วยในการค้าหาทำไร้อีกด้วย ธนวัคม เดือนนี้คุณจะได้เงิน ยินดีกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด ที่ดินหรือที่บ้านคงจะขายได้ คิดจะปรับปรุงที่อยู่อาศัยก็มีโอกาสทำสำเร็จได้ดีกว่าที่ตั้งใจ วันที่ ๑๓-๑๔ การเดินทางมักมีอุปสรรค วันที่ ๑๖ จะพบว่าการทำงานไม่ก้าวหน้าเพราะมีคนกันท่า เพื่อนเก่าหรือญาติจะตำหนิหรือแนะนำในทางที่คุณไม่พอใจมาก

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๓ ก.ย. - ๒๒ ต.ก.

โชคดีทางการเงิน การติดต่อจะนำโชคมากมายให้ รายได้จะสูงขึ้น จะมีการแปรปรวนเกี่ยวกับรายได้ วันที่ ๒๗ เป็นวันโชคดีแน่นอน ปลายเดือนระวังจะเสียเงินเสียใจ ธนวัคม นักเรียน นักศึกษาสมหวังดี การเรียนได้ผล โชคทางการเงินยังคงดีมาก การติดต่อเพิ่มขึ้น จดหมาย โทรเลข โทรศัพท์ เหลือรบบจริง ๆ การสังคมพลอยสดชื่นตื่นเต้น และผู้ใหญ่จะช่วยด้านการเงิน ระวังมารยาทในเรื่องความรัก กลางเดือนการใช้จ่ายสิ้นเปลืองเกินควร

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๓ ต.ก. - ๒๒ พ.ย.

คุณที่แต่งงานแล้วจะรู้สึกพอใจในชีวิตสมรส อาจจะมีการฉลองการสมรสสักครั้ง ระยะนี้ปากเป็นเอย ดวงดาวทำให้คุณเล่นทองจะขออะไรใครขอเลย มีหวังได้แน่นอน ธนวัคม คุณจะสามารถก้าวไกลอย่างไม่เคยมีมาก่อน กำลังใจดี สุขภาพยอดเยี่ยม ผลทำให้คนเชื่อมั่นในความเด็ดขาดและความสามารถของคุณกว่าเดิม กำลังใจของคุณทำให้โชคดีในด้านการเงิน รายได้ดีมาก พยายามหาทางค้าขาย หรือหารายได้ทางอื่น ๆ เพิ่มขึ้น ระยะนี้เป็นโอกาสทองของคุณ

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๓ พ.ย. - ๒๑ ธ.ค.

ระยะนี้เหมาะสำหรับการศึกษา การเตรียมดำเนินงานในตอนปลายเดือนตามโครงการของคุณ จะมีการเดินทางตรวจงานบางแห่งก่อนสิ้นเดือน ถ้ากำลังรอตำแหน่งงานผู้ใหญ่กำลังแอบช่วยคุณเต็มที่ ธนวัคม ระยะนี้คุณหวังการก้าวหน้าในการงานหรือเพิ่มพูนรายได้ หรือต้องการแต่งงานกับใครสักคนหนึ่ง ในสามอย่างนี้คุณจะต้องสมหวังอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ต้องพยายามให้เต็มที่ จะมีการเดินทางไปต่างประเทศ ระวังในการใช้เงินให้ต่อดอนกลาง ๆ เดือน

หากถิ่นมนต์จำ

ระนาดกรอต้อนรับบรรเลงเร้า
ท้มกระเข้าขึงกระชกกระริกเสียง
ตะโพนทอดหน้าทับรับจำเรียง
ประหนึ่งเพียงเพลงสวรรค์บรรโลมใจ

เสียงเอื้อนเอื่อยเอื้อยจำหวานคำขับ
คนตรีรับหลอกล่อหื้อเสียงใส
แม่เนื่อนมัสสนวลยวนอุทัย
อีกเมื่อไรจะกรายมาให้ข้าชม

เสียงเพลงเร้าให้รำนำจังหวะ
จะโจ้งจะฉิ่งฉับกรับผสม
โอ้สนวลชวนชื่นรณอารมณ์
ข้างน้ำคสมคำเขาครัครวญ

เจ้าครีครายย้ายเขื่องข้าเลื่องยัม
เพ็ญพิศตรั้พรมหากมกลั่นกำสรวล
ขามประสานเนตรน้องละอองนวล
ใจปั่นป่วนหัวตามแม่จางอน

ก็สมควรนวลชายทั้งหลายหลง
เนตรอนงค์ทรงฤทธิ์กว่าพิษสร
เคยคิดปรางห้ามใจไม่อาวรณ์
เพียงบังอรชายตามากก็ลืม

ก่อนมิเคยไขคดีมากน้อย
เพียงย่นถ้อยจันทรจกัณฑ์ปล้ม
หากอรเอื้อนน้ำใจให้รักขัม
จะขอต้มไมตรีจนตาย

แม้มิเอื้อใจรักเลยสักนิด
ก็จะคิดภักดีไม่พาให้นาย
วันใดมนตร์รัก ... ร้างมขำกลาย
ขอกขายคนนรบริษัชนาดา

สุรินทร์ ประสพพุดกัน

สายสัมพันธ์ สอ สอทุก

Published monthly by the Shell Company of Thailand Limited
for Shell Employees. Editorial office : Shell House
140 Wireless Road, P.O. Box 345, Bangkok 5, Thailand.
Tel. 2518291 Editor : Prayom Songthong.

นิตยสารรายเดือน เผยแพร่ภายในของ บริษัท เชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด
สำนักงาน เลขที่ ๑๔๐ ถนนวิทย์ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ๕
ตู้ ป.ณ. ๓๔๕, โทรศัพท์ ๒๕๑๘๒๙๑ สำหรับชาวเชลล์

นายประยอม ของทอง ทำหน้าที่เป็นบรรณาธิการ
พิมพ์ที่ : บริษัทประชุมช่าง จำกัด ๔๒๓ ถนนสีพระยา กรุงเทพฯ

Vol. 24 NO. 8: 1978;

ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๘: ๒๕๒๑

In This Issue

ในฉบับนี้

เชลล์ช่วยผู้ประสบอุทกภัย /	
Shell Movements for Flood Victims	2-4
ลาก่อน ... มร. วีซาร์ด / Goodbye Mr. Vizard	5-12
เชลล์มอบทุนเจฟตา/Shell-Chula Scholarships Presentation	12-13
ผลการแข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษ / T.V. Quiz Results	14
ชมสวนชวนชื่นจิต โดย "น้องใหม่"	15-17
การอบรมที่สารภี / Saraphi Training	17
ท่องยุโรป : โดย เต็มพงษ์ พลละคร	18-24
Prevention Is Best	25
New Faces In Shell	26-29
ข่าวสโมสร : Shell-Coltex Competition	30-33
โชคของคุณ โดย ทวี ผลิกานนท์	34-35

Cover : Thai Classical Dance : Sawasdi Raksa

"ระบำสาวศศิธร" ในงานเลี้ยงต้อนรับ-ส่งผู้อำนวยการจัดการ